76 JAARGANG No. 100136 — WOENSDAG 10 JUNI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

STEEDS MEER VLUCHTELINGEN

DIEGENEN onder de „Amigoe"-lezers, die de Tweede Wereldoorlog in Europa hebben „geleden", zullen zich stellig de geheime boodschappen herinneren, welke via de zenders der niet-bezette landen werden gelanceerd in verband met de aankomst van verzetsstrijders in veilige oorden. Vandaag aan de dag kunnen deze boodschappen nog worden vernomen. Enkele specialisten van Radio-Vrij-Europa hebben tot taak familieleden achter het IJzeren Gordijn in te lichten omtrent de vlucht van vaders, zoons en dochters naar het vrije Westen. De laatste tijd neemt het aantal dezer berichten weer toe, hetgeen wijst op een vergroting van het aantal vluchtelingen.

Vooral uit Hongarije komen dagelijks weer tientallen mensen naar een land, waar de vrijheid wordt gediend. Uit artikelen, die met de regelmaat van een klok in de Sovjetpers verschijnen betreffende de politieke situatie in Hongarije, zou men kunnen afleiden, dat het er pais en vree is. Meer geschoolde Westerse politici, die de kranten in de rode landen kennen en weten op welke wijze deze worden geredigeerd, trekken uit de bedoelde artikelen de

onze wereld van vandaag

konklusie, dat er weer iets mangelt in Hongarije, dat nog niet zo lang geleden een nieuwe strijd heeft moeten voeren voor het behoud van de eigen vlag. Die konklusie blijkt gerechtvaardigd; in vele Hongaarse dorpen zijn weer politiepelotons — waarvan de meeste zijn versterkt met Russische soldaten, zogenaamd om de opleiding der politiemannen te bespoedigen — aan het werk getogen en eenieder, die niet volledig bereidheid toont zich aan het huidige regiem te onderwerpen, wordt weggevoerd.

Eerste minister Nikita Chroesjtsjef heeft kortgeleden de zaak-Hongarije aangehaald als een voorbeeld van volkomen verkeerde Westerse interpretatie; hij deed zulks naar aanleiding van een in de Verenigde Staten verschenen rapport over de feitelijke toestand en wees erop, dat het er thans volkomen rustig is, zodat het niet de minste zin zou hebben weer eens te beginnen over de verloren strijd van een groep heethoofden. Chroesjtsjef kan worden geacht beter te weten. Het verzet in Hongarije — en trouwens ook in andere landen, waar een regering door het Kremlin op het kussen werd gezet — neemt de laatste tijd weer grotere vormen aan. Een der meest betrouwbare graadmeters dienaangaande vindt men bij Radio-Vrij-Europa in München op welke gigantische onderneming in deze kolom al eerder de aandacht werd gevestigd.

Na de Stalin-periode bleek de teruggang van het wereldcommunisme een niet door het Kremlin te verdoezelen feit. In vele satellietlanden moest de rode diktatuur inbinden, omdat zij tenslotte niet overal soldaten kon laten marcheren. De talrijke zuiveringen in het opperbestuur der Sovjet-Unie hebben daar geen verandering in kunnen brengen; misschien eerder het tegendeel, want het is een voldongen feit, dat de huidige machthebbers in het Kremlin niet bepaald populair kunnen worden genoemd bij hun volk en bij hun rode vrienden over hun landsgrenzen. Dit is een der redenen waarom Chroesjtsjef zich uitput in het maken van buitenlandse reizen en daarbij steeds de even vrolijke als vriendelijke gast probeert uit te hangen.

Toen de Westduitse minister van binnenlandse zaken eens werd gevraagd wat zijn belangrijkste vraagstuk was in zijn snel opkomend land, luidde dadelijk zijn antwoord: het probleem der vluchtelingen. De mannen, vrouwen en kinderen komen niet alleen uit het door de Russen bezet gehouden deel van Duitsland, maar ook en vooral uit Hongarije. Na de historische opstand zijn vele mannen naar hun land teruggekeerd, omdat zij zich wilden overtuigen van de omstandigheden, waarin hun familieleden waren achtergelaten; dit was voor de meesten een tijdelijke terugkeer, want ze gingen andermaal op de vlucht, nu met hun familie. Zij konden de terreur in het vaderland niet langer aanzien en proberen nu ergens in den vreemde het verzet opnieuw te organiseren. Het ligt voor de hand, dat hier grote moeilijkheden opdoemen voor de regeringen der landen, die de vluchtelingen asyl verlenen — wat in Russische ogen al een misdaad van de eerste orde is....

Het was John Foster Dulles, die bij herhaling wees op de vergroting van het Russisch gevaar nu de rode heersers terrein verliezen; zij worden geniepiger in hun methodes, breiden hun spionnage systeem over de gehele vrije wereld uit en zullen geen enkel middel nalaten om hun invloed terug te winnen. Daarom moet de ondergrondse strijd tegen het communisme met de grootste omzichtigheid worden gevoerd — de omroepers van Radio-Vrij-Europa worden het niet moe daarop met nadruk te wijzen, steeds weer!

De Conferentie te GENEVE

Wachten de RUSSEN op een wig

Adenauer-Erhard, Amerika-Frankrijk

in WESTELIJK BONDGENOOTSCHAP?

FORMULE VAN TOPCONFERENTIE MOET UITGEWERKT WORDEN

Génève. — Een Amerikaans woordvoerder heeft dinsdag in Génève verklaard, dat de Westelijke ministers pessimistisch gestemd zijn over het eventuele resultaat van de besprekingen in Génève. Op de besloten vergadering van dinsdag is — tenminste van Westelijk standpunt gezien — geen vordering gemaakt, aldus de woordvoerder.

Van Westelijke zijde werd er voorts op gewezen, dat de sfeer dinsdag niet zo goed was als gewoonlijk.

Een Amerikaans woordvoerder voegde hieraan toe, dat niemand kan voorspellen hoelang de besprekingen nog zullen duren. De Westelijke ministers zullen in Génève blijven zolang er een redelijke kans op vooruitgang bestaat.

De Westelijke ministers zijn echter van mening, dat de Russen tot nu toe nog niet veel bereidheid hebben getoond tot onderhandelen. Speciaal de besprekingen van de laatste twee dagen zijn in dit opzicht erg ontmoedigend geweest, aldus de woordvoerder.

Het blijkt, dat het Westelijke pessimisme ten doel heeft Gromyko duidelijk te maken, dat de volgende stap voorwaarts door hem gedaan moet worden.

In sommige conferentiekringen is men de mening toegedaan, dat de Russen helemaal geen haast hebben om tot een Topconferentie te komen. Het is mogelijk, dat zij rustig blijven wachten op een mogelijke „wig" in het Westelijke bondgenootschap. Men gelooft dan ook, dat de Russen met spanning wachten op de afloop van het geschil tussen Erhard en Adenauer en dat tussen Frankrijk en de V.S. over het gebruik van de kernladingen voor raketten.

Van gezaghebbende Amerikaanse zijde werd er voorts op gewezen, dat er nog niet die vooruitgang is geboekt, die Eisenhower nodig acht voor een Topconferentie.

In gezaghebbende Londense kringen verwacht men van de ministersconferentie te Génève thans niet veel meer dan dat er een formule wordt uitgewerkt, die het mogelijk maakt het houden van een Topconferentie te rechtvaardigen.

Volgens genoemde kringen werkt men op het ogenblik in de richting van een communiqué, waarin melding wordt gemaakt:

1) van de Westerse voorstellen;
2) van de Russische voorstellen;
3) van de punten van meningsverschil;
4) van de punten van overeenstemming.

In de redaktie van dit vierde beslissende punt ligt de grootste moeilijkheid opgesloten, die een eventuele ontmoeting van de regeringsleiders in de weg kan staan. De punten van overeenstemming moeten genoegzaam zwaar wegen, opdat met name de regering te Washington ermede instemt Chroesjtsjef te ontmoeten.

Maar tot dusver schijnt de Russische regering tot elke prijs te willen vermijden, wat zou neerkomen op een stilzwijgende, zelfs voorlopige erkenning van het huidig bewind in Berlijn. Te Londen is men van mening, dat de huidige impasse in Génève hoofdzakelijk moet worden toegeschreven aan de wens van Chroesjtsjef om op zijn voorwaarden een Topconferentie te bewerkstelligen.

Het vuur aan Gromyko's schenen gelegd

De drie Westerse ministers van buitenlandse zaken hebben gistermiddag tijdens hun besloten bijeenkomst met Gromyko er bij de Russische minister met klem op aangedrongen binnen de kortst mogelijke termijn het Russische standpunt ten aanzien van de status van West-Berlijn te definiëren, daar de huidige conferentie anders zinloos zou zijn, zo wordt van bevoegde zijde vernomen.

Toen hem door zijn Westerse collega's het vuur aan de schenen werd gelegd om te zeggen, of hij al dan niet van mening was, dat de rechten van de drie Westerse mogendheden in West-Berlijn moeten worden geëerbiedigd, weigerde Gromyko de minste verbintenis aan te gaan. Hij sprak opzettelijk over andere dingen, zoals de ondermijnende aktiviteit in West-Berlijn. Onder deze omstandigheden hebben de drie Westerse ministers gemeend hun collega in een positie te plaatsen om antwoord te geven op een vraag van doorslaggevend principe. Naar verluidt, gaat het niet om een ultimatum, maar om een weloverwogen uiting van ongeduld om de Sovjet-Russische vertegenwoordigers duidelijk te doen uitkomen, dat men hun getalm en hun uitvluchten beu is.

Geneve — Vandaag is te Geneve van gewoonlijk betrouwbare zijde vernomen dat de Russische minister van buitenlandse zaken Gromiko een beroep heeft gedaan op de Westerse mogendheden om hun troepen in West-Berlijn binnen een jaar terug te trekken.

De Westerse staten hebben, naar verluidt, verklaard dit een onaanvaardbare suggestie te achten, daar het zou betekenen dat het Westen onder een ultimatum zou moeten onderhandelen.

(Reuter) — De Amerikaanse woordvoerder Berding verklaarde dat Gromiko dit voorstel vandaag heeft ingediend. „Het is voor het Westen volledig onaanvaardbaar", zei hij. „Wij kunnen er slechts op speculeren dat Gromiko zijn voorstel heeft gedaan, wetend dat het onaanvaardbaar was voor het Westen, om een mislukking der Geneefse besprekingen te veroorzaken", aldus Berding.

Hij verklaarde verder dat Gromiko's voorstel inhield dat Oost- en West-Duitsland in de termijn van een jaar zouden onderhandelen over het sluiten van een vredesverdrag en hereniging. Gromiko zou zijn voorstel in de voltallige vergadering van woensdag herhalen.

Berding zei ook nog dat het geen zin heeft de Geneefse besprekingen op basis van Gromiko's jongste voorstel voort te zetten.

Een korrespondent van het Franse persbureau A.F.P. seint uit Génève, dat op de ministersconferentie te Génève thans een krisis is ingetreden van een zodanige ernst, dat deze haar weerga niet heeft in de annalen van de internationale conferenties na de Tweede Wereldoorlog. De posities, die enerzijds door het Westen, en anderzijds door de Sovjets zijn ingenomen, zijn zo onverzoenlijk, dat men logischerwijze moet verwachten, dat van een doorbraak geen sprake kan zijn. Overigens — zo schrijft de korrespondent — zijn de gevolgen van deze impasse zowel voor het Sovjet-blok als voor het Westen van zo ernstige aard, dat verwacht kan worden, dat aan weerszijden het uiterste zal worden gedaan om uit het slop te geraken. Voorlopig echter is een dood punt bereikt, waarin, naar het schijnt, alle uitgangen versperd zijn.

Willemstad — In Hotel „El Curacao" werd een besloten vergadering gehouden van de KLM vertegenwoordigers uit Midden — en Zuid Amerika met de heer H. van Dam, onderdirecteur van de KLM en hoofd van de stafgroep, verantwoordelijk voor de KLM dienstregelingen in de gehele wereld. Niet alleen de huidige dienstregeling werd behandeld, doch vooral ook die van 1960 in verband met het in dienst nemen van de straalvliegtuigen. Na afloop van de vergadering ontvingen de heer en mevrouw C.C. Steensma de deelnemers in Fort Nassau.

Persconferentie ten kantore van de ministerraad

Slechts 1 Brits West-Indiër wordt er PER DAG ontslagen

THEORETHISCHE mogelijkheid voor creatie van nieuw ministerie

Willemstad. — Gistermiddag ontving de Ministerraad de vertegenwoordigers van de pers ten kantoren. Aanwezig waren Minister President E. Jonckheer en de Ministers v.d. Meer en Kroon.

Allereerst kwam men terug op de toespraak die in Venezuela gehouden is bij het bezoek der Antilliaanse delegatie voor de Vereniging Pro Venezuela. Volgens het blad „La Esfera" zou de Premier toen gezegd hebben dat men een „anti-janki-etiqueta" in het leven zou roepen op de Nederlandse Antillen. Voor de goede gang van zaken moet er echter op gewezen worden dat tijdens de bedoelde lunch niet het woord is gevoerd door de Minister President, wel door Min. Yrausquin, die er in zijn toespraak op wees dat het van groot belang was dat op de Producten die gefabriceerd zijn op de Ned. Antillen een ANTILLIAANS ETIKET te voorzien. De verslaggever van bedoeld blad heeft de zaak kennelijk verkeerd verstaan en het daarom verkeerd weergegeven. In het belang van de goede samenwerking met onze Amerikaanse vrienden werd deze zaak nogmaals rechtgezet.

De voordracht voor het gezaghebberschap op de Bovenwinden is onlangs opgemaakt, zodat een beslissing daaromtrent afgewacht dient te worden. Ook hoopt men deze voordracht voor Aruba binnenkort op te maken.

De Minister President deelde mee dat hij in de loop van de maand waarschijnlijk naar Nederland zal vertrekken om besprekingen te voeren i.v.m. de opheffing van „Zaken Overzee". De Regering is er over verheugd dat men tot opheffing van dit departement is over gegaan en de besprekingen daaromtrent zullen vooral gaan over de uitbreiding van de werkzaamheden van het Kantoor van de Gevolmachtigd Minister. De uitbreiding zal vooral bestaan uit administratief personeel. Waarschijnlijk wordt een hogere ambtenaar toegevoegd aan de staf van het Kantoor aldaar. De uitbreiding der werkzaamheden liggen grotendeels op het financiële gebied en betreft verder de uitzending van ambtenaren. Het ligt in de bedoeling dat de uitbetaling aan ambtenaren opgedragen wordt aan een accountantskantoor.

Aangaande de verwarring over de betaling van autobelasting door verlofgangers, deelde de Minister mee dat deze zaak in onderzoek is.

Ter sprake werd gebracht het recente bezoek van Min. Philips van Suriname aan de Ned. Antillen. Het betrof hier besprekingen omtrent de handelsrelaties tussen beide delen van het Koninkrijk.

Als voorbeeld van die handelsbetrekkingen werd de export vanuit Suriname aangehaald van groente en fruit. Wanneer men op Suriname deze export goed organiseert en men garanties kan geven voor de kwaliteit en het transport kan regelen dan is de Regering gaarne bereid al haar medewerking te verlenen. Dat men hierover op Regeringsniveau onderhandeld heeft wil niet zeggen dat dit geen zaak is van het particuliere initiatief. In Suriname streeft men echter naar dat de export naar het buitenland geen kwade naam bezorgt aan Suriname.

Men heeft niet gesproken over een benoeming van een Surinaamse consul alhier, wel bestaat de mogelijkheid dat er op de duur een handelsvertegenwoordiger van Suriname zal komen. Het belang van een Consul in verband met mogelijke moeilijkheden door ontslagen van Surinamers, was naar de mening van de Ministers niet groot. Tot heden toe gingen deze Rijksgenoten met hun moeilijkheden naar „particuliere personen" toe of deden een beroep op de Regering. Het aantal Surinamers dat afgevoerd wordt bij het Olie-bedrijf alhier is niet groot en betreft een enkeling, die dan ook meestal tegen de pensioengerechtigde leeftijd aanloopt.

Hierop vroeg een der persvertegenwoordigers of Min. Bradshaw tevreden weggegaan is na zijn recente bezoek alhier.

Min. van der Meer deelde mee dat er te Trinidad vragen gesteld waren over de ontslagen bij de Shell Curaçao waarbij gezegd werd dat de Brits West Indiërs hier bij hun ontslag niet veel tijd kregen om hun

(Vervolg naar pag. 2)

De jongens en meisjes van Mannheim hebben op hun speelplaats het voorbeeld gevolgd van Thor Heyerdahl, de beroemde ontdekkingsreiziger, die met zijn Kon-tiki de stille zuidzee bevoer. In de zandbak hebben de kinderen het vlotschip nagebouwd, zelfs de vissen kregen een plaats.

Betogingen in BOGOTA

Bogota — De toestand rondom de staking der bankbedienden in de Colombiaanse hoofdstad scheen gistermorgen te zijn verslechterd. Het aantal stakers was zienderogen toegenomen en tegenover vedschillende bankgebouwen waren stakingsposten uitgezet.

De bankbedienden maakten front tegenover de ingangen — het vrouwelijk personeel vooraan — en trachten het publiek te verhinderen de gebouwen te betreden. De politie maakte spoedig een eind hieraan, maar korte tijd later begonnen zich in het centrum van Bogota betogingen voor te doen.

De toestand in Nicaragna

Commissie van Vier ontving geen antwoorden meer

Washington. — De vier leden van de commissie van onderzoek van de organisatie van Amerikaanse staten zijn gistermorgen opnieuw bijeengekomen om de toestand in Nicaragua verder te bespreken.

Volgens een woordvoerder van de Pan-Amerikaanse Unie heeft de commissie geen antwoorden meer ontvangen, afgezien van die van Honduras en Nicaragua, op hun verzoek aan dertien regeringen in het Caribisch gebied om haar alle gegevens die deze regeringen ter beschikking staan, toe te sturen en die licht zouden kunnen werpen op de aard van het conflict in Nicaragua.

De Nationale Garde van Nicaragua heeft de opstandelingen in het land door middel van vlugschriften een termijn gesteld van drie uur om zich onvoorwaardelijk over te geven.

Deze termijn gaat in op het moment, dat zij van de inhoud van het pamflet, dat door vliegtuigen wordt neergeworpen, kennis hebben genomen. In het pamflet wordt gezegd, dat het de Nationale Garde bekend is, dat de opstandelingen niet in staat zijn om te vechten, aangezien zij geen munitie hebben en ook geen hoop nieuwe voorraden te ontvangen. Ook hebben de opstandelingen gebrek aan kleding, proviand, schoeisel enz. Hun enige kans op redding is zich over te geven, waardoor hun leven zal worden gespaard.

Nieuwe hoofdredacteur voor de „BEURS"

Amsterdam. — De Heer M. van Gijn, redakteur buitenland van het Vrije Volk, is benoemd tot hoofdredakteur van Beurs- en Nieuwsberichten. Hij vertrekt op korte termijn naar Willemstad.

Groter quotum voor olie-invoer in Amerika

Washington. — De Amerikaanse regering heeft maandag het totale olie-invoerkontigent voor de periode 1 juli — 31 december vastgesteld op 1.450.362 vaten per dag.

Dit quotum, dat door het ministerie van binnenlandse zaken op grond van het programma voor de kontrôle op de olie-invoer werd vastgesteld, is ruim 30.000 vaten per dag hoger dan het huidige kontingent van 1.416.302 vaten per dag.

Het verplichte kontrôle-programma werd medio maart door president Eisenhower ingesteld, in de plaats van de toenbestaande vrijwillige invoerkontrôle.

Stockholm. — De Zweedse professor G. Porje en dr B. Rudewall hebben een nieuwe methode ontwikkeld voor hart-diagnose, waarbij elke fase van de bloedcirkulatie in het lichaam met behulp van röntgenstralen zeer nauwkeurig kan worden geobserveerd.

Antilliaanse Nieuwsbrief

Willemstad — In de loop dezer week is de eerste aflevering te verwachten van „De Antilliaanse Nieuwsbrief". Dit blad zal wekelijks verschijnen en gemiddeld een omvang van 6 pagina's hebben. Het blad wordt door de Regerings Voorlichtings Dienst verzorgd. De Nieuwsbrief zal gestencyld worden en het Kantoor van de Gevolmachtigd Minister zal zorg dragen voor de verspreiding ervan onder de Antillianen in Nederland. De oplage in Nederland zal ongeveer 2000 bedragen. Het bevat het nieuws van de week op de Antillen. Aldus werd medegedeeld tijdens de Persconferentie op het kantoor van de Minister.

UITSLAG EXAMEN

Willemstad. — Uitslag van het op 1, 2 en 3 juni 1959 op Curaçao gehouden examen voor kwekelinge met zelfstandige onderwijsbevoegdheid bij het voorbereidend onderwijs.

Geëxamineerd: 10 kandidaten; Afgewezen: 1 kandidaat; Geslaagd: 9 kandidaten, t.w. de dames E. B. Damatius, L. L. Graanoogst, E. N. Marcella, E. P. Martinus, E. E. Ogenia, N. J. Rafaela, A. S. Sambo, V. M. Sambo en S. N. Sorel. (RVD)

VAN HET FILMDOEK

„GUNSIGHT RIDGE"

Donderdagavond wordt in West-End vertoond de United Artists film „Gunsight Ridge" een Western, waarin het revolvervuur niet van de lucht is, met als tegenstelling een natuurlijk gelukkig eindigende liefdesgeschiedenis Daarbij wordt U dan een achtervolging gepresenteerd van een oude diligence, een echt exemplaar, dat 80 jaar oud is, en het hoofdmoment is dan wanneer de diligence 10 voet voor een aansnellende trein de overweg over rent. (De zaak is natuurlijk prima voorbereid en zowel de machinist van de locomotief als de bestuurder van de diligence hebben radio aan boord om hun spectaculaire stunt precies te timen, maar dat vergeet de bioscoop bezoeker wanneer hij in de sensatie gevangen wordt).

Een goede zijde van deze film, waarin zoals van ouds de misdaad gestraft wordt en de deugd overwint, zijn de prachtige natuurtaferelen van Arizona, welke door Ernst Laszlo's fotografie goed tot hun recht komen.

Hoofdrolspelers zijn Joel MacCrea, die als Mike Ryan de opdracht heeft een aantal overvallen en berovingen te onderzoeken en hij doet dit onder vermomming, zodat zelfs Sheriff Jones (Addison Richards) wiens positie door de onregelmatigheden op het spel is komen te staan, niet weet wie hij is en wat het doel is van zijn bezoek. Molly (Joan Weldon) de dochter van de Sheriff verdenkt hem er zelfs van gekomen te zijn om haar vaders val te veroorzaken.

Mike is er spoedig van overtuigd, dat Velvet (Mark Stevens) een schijnbaar geacht burger, de hand heeft in de misdaden. De Sheriff is ook op zijn spoor gekomen en wordt bij een achtervolging door Velvet gedood. Mike treedt nu op en na een schrikwekkend vuurgevecht in de woestijn legt hij Velvet neer en keert terug naar de stad om zijn leven verder in geluk en vrede met Molly te slijten.

Er is goede muziek bij deze film gecomponeerd door Raksin.

DE SNELVLUCHT

Willemstad. — Op 7 juni 1959 werd door de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" de vijfde wedvlucht uit de tweede serie voor oude duiven gevlogen vanaf Bonaire. Ingekorfd waren 65 duiven van 10 verschillende liefhebbers.

De hoogstgemiddelde snelheid, op deze wedvlucht behaald, was 1564.266 meter per minuut en de uitslag was als volgt:

Vis	1- 2- 8-15-19
Zieck	3-10-13-20
Rodriguez	4- 6- 9-12-16-18
Bouwhuis	5- 7-17
Jolen	11-22
Anemaet	14
Van Lit	21

De stand is thans voor:

Onaangewezen vogels:

1 Vis	2068	punten
2 Van Lit	1613	"
3 Zieck	1572	"
4 Rodriguez	1464	"
5 Anemaet	1406	"
6 Jolen	1401	"
7 Bouwhuis	1249	"
8 Schoop	1008	"
9 Willems	355	"
10 Barud	11	"

Aangewezen vogels:

1 Vis	689	punten
2 Zieck	615	"
3 Anemaet	577	"
4 Rodriguez	435	"
5 Schoop	387	"
6 Van Lit	284	"
7 Bouwhuis	252	"
8 Willems	234	"
9 Jolen	218	"
10 Barud	11	"

P.S. In Uw afleveringen van de laatste tijd, waarin voorkomende uitslagen van wedvluchten met postduiven, kwamen enige malen uitslagen van de vereniging „Curaçao" voor onder de kop „NIEUWS VAN DE SNELVLUCHT". Hoewel de leden van beide verenigingen onderling in zeer goede verstandhouding leven, wekt een en ander verwarring.

Komen naar de Antillen

Willemstad. — Hierbij treft U aan de passagierslijst van het ms. „Prins der Nederlanden", o.o.v. 20 juni a.s. te Curaçao verwacht:

Passagiers met bestemming Curaçao:

Hr. en Mevr. H. L. Koopman-Rond; Mevr. C. L. Herrera en 2 kinderen; Hr. P. J. van Driel; Hr. G. van Dalen; Sgt. C. A. Dekker; Sgt. M. C. van Halen; Sgt. C. ten Hoeve; Mevr. N. L. Gregoire-Jongschaap en 3 kinderen; Mevr. A. J. A. Altena-Gerritsen en 2 kinderen; Hr. R. Finlay; Mevr. R. C. ten Veen-Folmer en dochter; Mevr. J. Postuma-Hiemstra en zoontje; Hr. A. E. Hermans; Broeder B. P. M. van Dal; Mevr. C. A. Wezel-Kuyken en 2 kinderen; Hr. J. W. de Vries; Hr. en Mevr. A. C. H. Ringeling-Mulckhuyse en 3 kinderen; Mevr. N. Schot-Leonard; Mevr. M. Janse-Barendregt; Mevr. J. Kroesen-Starreveld; Mevr. A. W. G. van Lieshout-v.d Starre; Hr. en Mevr. A. J. C. Veerman Slastra en 3 kinderen; Mevr. M. G. van Kruijssen-v. d. Valk en 3 kinderen; Mevr. J. de Neijs-van Ligten; Mej. S. van de Sande; Mevr. P. L. Steinhauer-van Bommel en 2 kinderen; 6 man Kon. Marine.

Passagiers met bestemming Aruba:

Mevr. J. R. Reijnierse-James; Mej. V. M. ten Kate; Hr. E. T. Kent; Hr. en Mevr. W. V. Brokke-de Bie en 3 kinderen; Hr. en Mevr. N. Dons-van Ginneken en 4 kinderen; Mevr. M. de Groot-de Cuba; Mej. H. J. Lampe

Amsterdamse Beurs

Amsterdam. — De opening van de markt gaf vanmiddag bij een tamelijk levendige affaire een goed herstel te zien voor de internationale waarden onder leiding van Philips. In het laatste beurshalfuur kwam er handel los waardoor het herstel weer grotendeel verloren ging behalve dan voor de Philips aandelen. Scheepvaarten kalm doch goed gedisponeerd Cultures iets beter en Staatsfondsen gemakkelijker.

Kon. Olie	162.50
Unilever	567 3/4
Philips	624 1/8
Philips pref.	niet genoteerd
A K U	348
Scheepvaart unie	139 1/4
K N S M	152
K P M	133 1/2
Ned. handelmij	220
Nat. handels bank	146
H V A	150 5/8
Amsterdam Rubber	93 3/4
Deli Mij	176.25
3 pct. Nederl. '47	91 5/8
H A L	159 3/4
Walvisvaart	118 3/4
Amsterdamsche bank	285
H B U Cert	236 3/4
Billiton 2e	260 1/2
Overz gas	265
Borsumij	62
Lindeteves	125
Rotterd. bank	255
Curaçaose h. Mij	160 1/2
W. M. Muller	303 1/2
K L M	123
Hoogovens	495
Nievelt Goudrian	127
Excelsior	115
Ant. Brouwerij	215
Rott. Lloyd	139
Stokvis R S	164
Lening Ned. Ant.	100
Bank Ned. gem. 1958/'59	100 5/16
Bank Ned. gem. 1957	111 7/8
Bank Ned. gem. 1958	105
4 1/4 pct Nederl. 1959	97 13/16

ANP-CBS Beursindices:

Intern. Concerns	421.930
Industrie	209.47
Scheepvaart	150.92
Banken	164.00
Indon. Fondsen	123.54
Algemeen	289.83

NEW YORKSE BEURS

New York. — De New-Yorkse effectenbeurs was gistermorgen iets vaster na de koersdaling van eergisteren en rond het middaguur hadden merendeels fractionele stijgingen de overhand. In de namiddag vonden op bescheiden schaal verkopen plaats waardoor het herstel van de morgen weer verloren ging. Tegen het slot namen de verkopen toe en de markt sloot zwak. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1224, waarvan hoger 302, lager 711 en onveranderd 211. De handelsomzet bedroeg 3.490.000 en de obligatieomzet 6.900.000 dollar.

De koersen waren:

American tel and tel	79 1/8
Anaconda copper	62 3/4
Bethlehem steel	50 1/2
Dupont de nemours	245
General electric	78 1/4
General motors	49
International tel and tel	36 3/4
Royal Dutch	42 7/8
Shell oil	79
Standard oil of New Jersey	51
U S steel	92 7/8
Canadian pacific	29 3/8
International nickel	92 5/8
Royal Dutch Am.shares	70 bieden
K L M	32 3/8
Aluminium co	92 1/4
Dow Jones	617.62.

Dr. R. POS op CURACAO

Willemstad. — Dr Pos, gevolmachtigd minister van Suriname in Nederland, arriveert morgenochtend op doorreis op Curaçao en vertrekt donderdag naar Nederland.

Groeten vanuit Nederland

Willemstad. — In het groetenprogramma dat Radio HOYER hedenavond uitzendt kunt U de stemmen beluisteren van Jopie Hirschfeld, Eddy Hirschfeld, Juan Sprott, Robert Vinck en Roy Kappel.

Dit programma word opgenomen in Pensionaat St. Louis te Weert. Radio HOYER I zendt de groeten uit om 17.30 uur, Radio HOYER II om 18.00 uur.

Curacaosche Kunstkring

Willemstad — De Voorzitter van de Curacaosche Kunstkring deelde ons mede, dat Gyodgy Sandor op 25 juni a.s. een piano recital in de Stadsschouwburg zal geven.

Daarna komt Wim Statius Muller, ook met een piano recital op 9 juli eveneens in Roxy.

Verder staan op het programma van de Kunstkring: het Helvetia orkest, met Julian von Karoly, piano solist, en Denes Zsigmondi, viool solist, in september: en in October het Janacek kwartet.

Nadere gegevens volgen later.

Geslaagd

Willemst. - De fam C. A. Fraai ontving gisteren een bericht van de Ver. Oost en West dat hun dochter, Stella Fraai geslaagd is voor haar volledige hoofdakte van kleuterleidster in Den Haag. Namens de redaktie wordt mej. Fraai van harte geluk gewenst met haar behaalde succes en wij hopen haar heel spoedig op ons „Dushi Corsow" terug te zien.

Politie-berichten

BOVENBUREN

Willemstad. — Om 7.00 uur werd assistentie gevraagd aan de Breedestraat (O). Daar klaagde een winkelier over last, die hij ondervond van de bovenburen. Het is namelijk zo, dat als de bovenburen dweilden, liep het water op de artikelen in de winkel beneden. De zaak werd door de politie in orde gebracht.

STOUT BROERTJE

Willemstad. — Om 16.23 uur werd assistentie gevraagd aan de Caracasbaaiweg. Een dag tevoren had een vrouw gezien, dat een buurjongen zijn klein boertje mishandelde tijdens de afwezigheid van hun ouders. De vrouw had de jongen belet verder te gaan met het slaan van zijn broertje, met het gevolg, dat de jongen nu een zoon van de vrouw met stenen gooide. De K.Z.P. heeft de jongen tot de orde geroepen.

MET Z'N DRIEEN

Willemstad. — Om 22.10 uur was er een aanrijding op de Schottegatweg tussen twee personenauto's. Oorzaak: De bestuurder van een der personenwagens ging een voor hem rijdende auto inhalen. Op dat moment werd hij zelf door een andere personenwagen ingehaald. De eerste wagen werd van de rijbaan gedrukt en kwam in botsing met twee betonnen palen.

GROEN GESCHMINKT

Willemstad. — Gisteren werd er assistentie gevraagd op St Michielsbaai, alwaar twee vrouwen onenigheid met elkaar hadden. De eerste vrouw dreigde de andere met een mes te gooien, waarop de andere vrouw het zekere voor het onzekere nam en zij gooide de eerste vrouw met een blik groene verf in het gezicht. Beide vrouwen werden naar de recherche verwezen.

Vliegtuigen: aankomst 12, vertrek 12.

Passagiers: aankomst 126, vertrek 112, doorgaand 130.

Vrachtschepen: aankomst 5, vertrek 6.

Tankschepen: aankomst 6, vertrek 11.

Passagiers: aankomst 0, vertrek 18 en doorgaand 180.

Assistenties: 11.

Processen-verbaal: 22.

Aanrijdingen: 4.

Totale schade: ƒ 695,—.

WIJZIGING STATIONSPLEIN BIJ HATO

Willemstad. — Nu een dezer dagen de wijzigingen aan het Stationsplein Hato gereed komen, wordt het publiek er op attent gemaakt:

1) dat de zuidelijke weg thans bestemd is voor het doorgaande verkeer in BEIDE richtingen;
2) dat het noordelijke weggedeelte waarop uitsluitend één-richting verkeer (van oost naar west) is toegestaan, bestemd is voor het brengen en halen van passagiers en dat slechts daartoe vóór of nabij de in- en uitgang van het stationsgebouw gestopt mag worden.
3) dat het op het gehele stationsplein verboden is te parkeren (wachten) met uitzondering van de als zodanig aangebrachte en aangeduide parkeerplaatsen;
4) dat aan de noord-oostelijke zijde van het Stationsgebouw een bushalte voor de grote bussen is gemaakt;
5) dat de taxi-standplaatsen zijn aangebracht ten westen van de uitgang van het stationsgebouw (6 stuks in het voormalige trottoir tegen het gebouw gelegen) en in de parkeergelegenheid op het middengedeelte van het plein (4 plaatsen recht tegenover de 6 hierboven genoemde plaatsen). Deze plaatsen zijn als taxi-standplaats aangeduid en mogen door particulieren derhalve niet gebruikt worden.

AGENDA

Cinelandia, 7.00 en 9.00:
„WINCHESTER '73". In 't engels met spaanse tekst.

Roxy, 8.30 p.m.:
„SCHOOL DI AMOR".

West-End, 7.00 en 9.00:
„THUNDER ROAD" (La ley de la Montaña).

Caribe, om 8.00:
„EL EXPRESO DE ANDALUCIA" (Il Monde sera Nostro).

Royal, om 8.00 uur:
„L'AMANT DE LADY CHATTERLEY" (lady chatterley's minnaar).

Theater Asiento, 8.30 uur:
De „EENENVEERTIGSTE". In het Russisch met nederlandse tekst.

Cine-Truck:
Hedenavond cine-truck op STEENRIJK.

C.V.B.-Nieuws:
Hedenavond om 8.00:
SCHERPENHEUVEL — RIVERSIDE (H) Stadion.

EMMASTAD

Pr/Voorlichtingspublikaties Tel. 3266
Emmastadrubriek

Wachtdiensten
Shell Curaçao N. V.
Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 - 23.30 tel. 2307
J. H. Jung 23.30 - 07.00 „ 3353
b.g.g. „ 2400

Afdeling Personeel
J. D. Plantijn, Punta Cardónweg 2
Weis Afo „ 0-43351
B.g.g. nadere inl. „ 2400

Materialen Dienst
M. K. A. v. Kicken „ 6-48

C.S.M. Rederij/Scheepsagentschappen
N. Schermer „ 3354
G. H. van Leeuwen „ 2054

Theater Asiento
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.
FILMLIGA „DE 41STE".

Het stationeren van NAVO - vliegtuigen in Frankrijk

LABOUR voelt niets voor overplaatsing naar ENGELAND

Legering in Duitsland is „POLITIEK DYNAMIET"

Washington. — De opperbevelhebber van de NAVO in Europa, generaal Norstad, heeft de hoop uitgesproken dat in de onderhandelingen met Frankrijk over het stationeren van NAVO-vliegtuigen verdere vorderingen zullen kunnen worden gemaakt.

Hij weigerde berichten te bevestigen of tegen te spreken dat reeds besloten was 200 gevechtsbommenwerpers naar andere landen te dirigeren omdat Frankrijk weigerde toestemming te verlenen voor het opslaan van atoomwapens.

Een vijftigtal Labour-afgevaardigden heeft dinsdag een motie opgesteld waarin zij reeds bij voorbaat protesteren tegen een eventuele overplaatsing van de Amerikaanse bommenwerpers in Frankrijk naar Engeland.

Volgens een motie dient het Lagerhuis zich tegen het opslaan van kernbommen in Engeland uit te spreken.

De Britse pers houdt zich intensief met de kwestie bezig.

De „News Chronicle" schrijft woensdag, dat De Gaulle's „nucIaire chantage" de regering en oppositie in zeer grote verlegenheid kan brengen op het punt van de belangrijkste binnenlandse politieke kwestie, nl. die van de waterstofbom.

De „Daily Mail" verklaart dat er „vers gerommel" is in de Labourpartij tegen de opvatting dat Engeland de waterstofbom moet bezitten. De opposanten stellen de vraag of Engeland in een oorlog verpulverd moet worden omdat Frankrijk het niet wenst, aldus de „Daily Mail".

Aan de andere kant schrijft de „Daily Express" dat het „politiek dynamiet" zou zijn als de Amerikaanse vliegtuigen uit Frankrijk naar West-Duitsland zouden worden overgeplaatst. Dat zou lijnrecht ingaan tegen de Britse politiek in Genève, die de westelijke mogendheden minder afhankelijk van Duitsland wil maken, aldus de politieke commentator van de „Express".

De „New York Times" betreurt dat de „storm" in de NAVO op een zeer ongelukkig tijdstip komt en alleen de Sovjets aangenaam is. De „New York Herald Tribune" meent dat sommige van de Franse eisen moeilijk in te willigen zijn, doch het blad acht „de Franse irritatie en teleurstelling begrijpelijk".

De „New York Daily News" tekent hierbij nog aan, dat president De Gaulle in elk geval net zoveel beleefdheid en respect ten aanzien van zijn eisen mag verwachten als op het ogenblik aan de Russische verlangens wordt besteed.

PERSCONFERENTIE ....

(Vervolg van pag. 1)

zaken af te doen. De Min. deelde mee dat bij de CPIM (Shell Curaçao) de tendens bestaat tot afvloeiing. Bij de Shell Curaçao waren echter geen klachten ontvangen evenals bij het Consulaat alhier. Deze afvloeiing zou ook niet plotseling groter geworden zijn en op zijn hoogst gemiddeld een persoon per dag betreffen. De CPIM heeft geen enkel belang om deze zaak te forceren. Daar komt bij dat men zes maanden de tijd heeft om zijn zaken te regelen. Deze zaak gaat de vreemdelingendienst niet aan. Naar aanleiding van een bericht in de Amigoe merkte men op dat de reis van Minister Bradshaw naar Engeland een heel ander doel heeft en met deze zaak niets te maken heeft. De affaire zou echter om politieke redenen aanhangig gemaakt zijn.

Ook van Portugese zijde zijn geen klachten vernomen in verband met ontslagen. Volgens de Minister zou deze afvloeiing ten doel hebben plaatsen vrij te maken voor Antillianen.

Over het bezoek van Gouverneur Speekenbrink aan New York waar de zaak van de olieimport-beperking ter sprake gebracht zou worden werd opgemerkt dat dit een informatief karakter heeft. De toestand die door sommigen zo somber ingezien werd is in werkelijkheid niet zo somber geworden. Het is echter mogelijk het resultaat van deze beperking te achterhalen omdat de verschillende maatschappijen hun kantoren elders hebben.

De Antilliaanse Regering is er nog steeds voor dat de cassatie-rechtspraak ingevoerd zal worden. Zoals bekend is men in Suriname daar tegen gekant. Indien nodig zag de Antilliaanse regering een Rijkswet, alleen bestemd voor de Ned. Antillen.

Op een vraag of het bericht in een plaatselijk blad omtrent de creatie van een nieuw ministerie, waarop geen dementering verschenen is, werd geantwoord dat dit een THEORETISCHE MOGELIJKHEID WAS. Er is echter nog GEEN SPRAKE VAN GEWEEST IN HET KABINET. De zaak kan MISSCHIEN WEL AAN DE ORDE KOMEN. Dit kan gebeuren na de besprekingen die er op het ogenblik gevoerd worden tussen de verschillende partijen op eilandelijk gebied omtrent SAMENWERKING.

Tevoren had de Premier meegedeeld dat de datum van zijn vertrek naar Nederland nog niet vastgesteld is omdat hij de besprekingen van de verschillende politieke partijen omtrent samenwerking op eilandelijk vlak gaarne zou willen afwachten.

Op de vraag of er een behoefte bestaat aan een nieuw ministerie werd geantwoord dat dit zeker een verlichting mee zal brengen voor de werkzaamheden van de verschillende ministers.

Welke de opdrachten waren voor de Hr. Debrot in Nederland kon niet meegedeeld worden. Wel had hij sommige zaken te regelen op verzoek van de Regering alhier.

In DUSSELDORP staat weer een synagoog

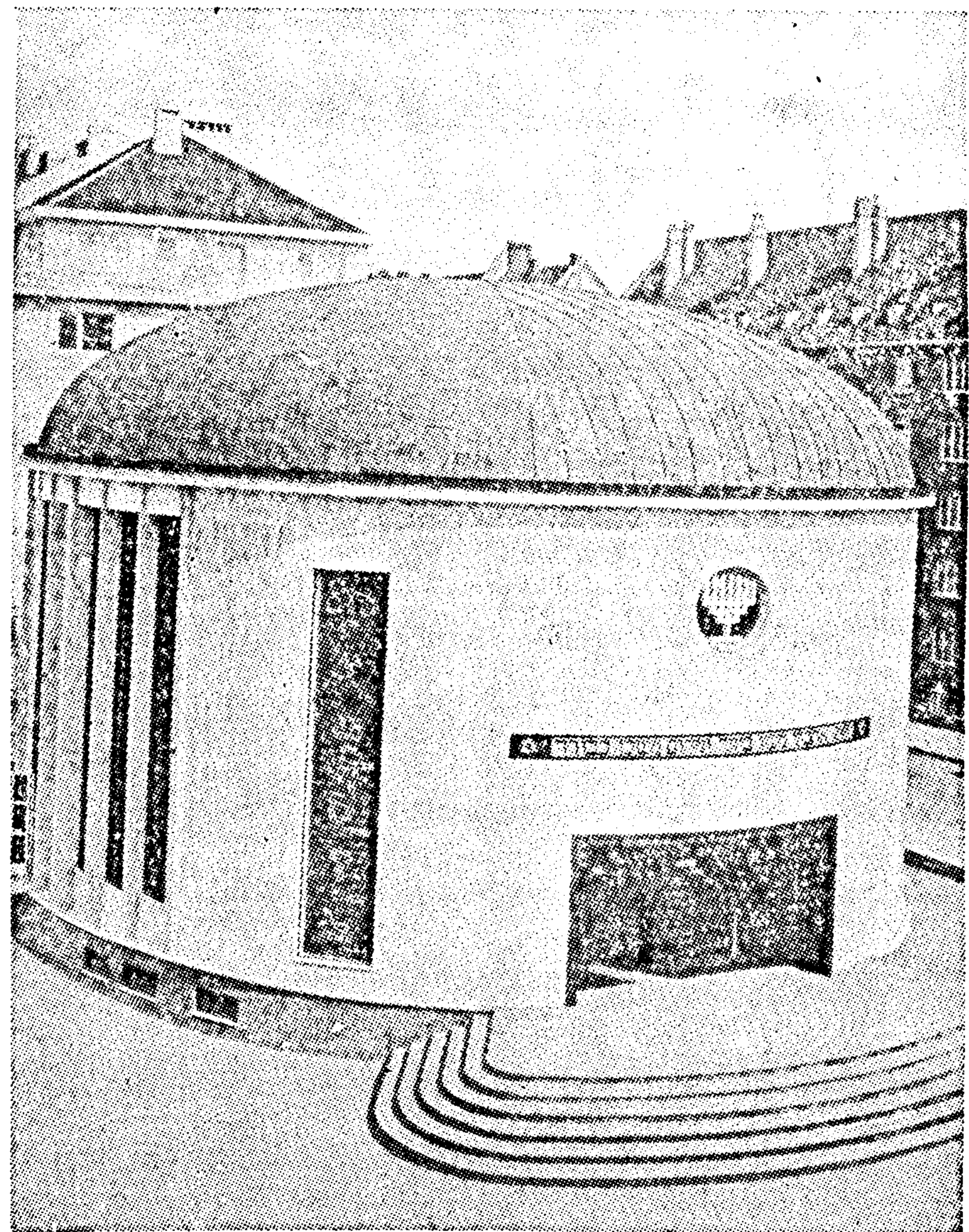
Dertigduizend Joden in de Bondsrepubliek

(Van een bijzondere medewerker)

Midden in Dusseldorp staat een intrigerend rond betonnen gebouwtje met een koperen koepeldak. De hoge glas-in-lood ramen in de witte wanden doen ons een ogenblik vermoeden, dat we met een kerk te maken hebben, maar er is geen toren, en als we dichterbij komen, zien we in het venster boven de ingang de

Nazi-propaganda vanuit Caïro

afbeelding van een zevenarmige kandelaar. Daaronder staat, tussen twee Davidssterren, een tekst in Hebreeuwse letters. We bevinden ons voor een synagoog, een van de vele die de laatste paar jaren weer in de Bondsrepubliek zijn verrezen, als even zoveel tastbare bewijzen van de opkomst der Joden in West-Duitsland. De Joodse gemeentes die zich na de oorlog weer in West-Duitsland vormden, hebben van de overheid veel steun gekregen in hun moeizaam pogen om zoveel mogelijk weer op te bouwen wat in het tijdperk van Hitler op zo weerzinwekkende wijze vernietigd werd. Onder de Westduitse bevolking leeft de sterke behoefte om aan de Joden goed te maken, wat hun door de Nazi's is aangedaan, al beseft men, dat het veroorzaakte leed zó groot is geweest, dat men tenslotte nooit, met welke inspanning dan ook, de geestelijke en materiële schade herstellen kan die tussen 1933 en 1945 werd aangericht. In dat deel

De nieuwe synagoog in Dusseldorp, die vorig jaar is ingewijd.

van Duitsland dat nu de Bondsrepubliek heet, woonden zesentwintig jaar geleden, aan de vooravond van de machtsovername door de Führer, ongeveer een half miljoen Joden. Nu zijn het er ongeveer 30.000. Het lot van de honderdduizenden die in de jaren dertig en veertig verdwenen zijn, is ons maar al te goed bekend. Voorzover zij niet bijtijds door emigratie aan de meedogenloze rassenvervolging konden ontkomen, hebben zij de dood gevonden in de concentratiekampen en de gaskamers van het Derde Rijk.

We hebben ons het verhaal laten vertellen van de Dusseldorpse Joodse gemeente; een historie die typerend is voor de verschrikkingen die de Duitse Joden in het algemeen hebben beleefd. In 1904 werd aan de Kasernenstrasse een grote synagoog gebouwd, die gedurende vierendertig jaar de trots was van de bloeiende Joodse gemeenschap. In de eerste decennia van deze eeuw groeide het aantal Joden in Dusseldorp gestadig aan, van ongeveer 2100 in 1900 tot bijna 5000 in 1933. Daarna nam de sterkte van de gemeente echter snel af, en vooral sedert het einde van de jaren dertig werd de ene familie na de andere weggevoerd, totdat tenslotte alle Joden uit de stad waren verdwenen.

In de zomer van 1945 waren tenslotte 57 Joden uit de concentratiekampen teruggekeerd, en het was deze kleine groep die de kern vormde voor een nieuwe Dusseldorpse gemeente, die intussen overigens al weer is uitgegroeid tot een groep van niet minder dan 850 personen. Deze snelle aanwas is vooral te danken aan het feit, dat vele ontheemde Joden zich de laatste jaren in Dusseldorp zijn gaan vestigen, terwijl ook de terugkeer van een groot aantal Duitse Joden uit Israël bijgedragen heeft tot de opzienbarende recente groei van de gemeente. Het aantal Joden in Dusseldorp is nu weer ongeveer even groot als in 1885, bij het begin van de industrialisering van het Rijn-Ruhrgebied, maar het cijfer ligt nog enige duizenden beneden dat van een kwart eeuw geleden.

De indrukwekkende oude synagoog aan de Kasernenstrasse werd door brand vernietigd in de beruchte „Kristallnacht" van 9 november 1938, toen een golf van anti-semitische geweldpleging over Duitsland ging, waarbij overal onmetelijke schade werd aangericht aan Joodse gemeenschappelijke en particuliere bezittingen. Eerst in de herfst van 1956 had de Joodse gemeente in Dusseldorp zich dusdanig hersteld, dat de eerste steen gelegd kon worden voor een nieuwe synagoog, die twee jaar later kon worden ingewijd. Ter gelegenheid van de officiële opening van hun nieuwe bedehuis, in september 1958, ontvingen de Dusseldorpse Joden van Adenauer een persoonlijk schrijven, waarin gewezen werd op de symbolische betekenis van dit evenement. De bondskanselier maakte in dit

Dr. Hendrik G. van Dam, de 52-jarige Secretaris-Generaal van de Centrale Raad van de Joden in Duitsland.

schrijven melding van de grote rol die de Joden eeuwenlang in het geestelijk en economisch leven van Duitsland en Europa hebben gespeeld, en hij verklaarde, dat de herrijzenis van een Joods Godshuis in Dusseldorp gezien moest worden als een bevestiging van de vrijheid van godsdienst in de Bondsrepubliek en als een vruchtbaar resultaat van de „Wiedergutmachungspolitik" van de Bondsregering.

In het nieuwe „Gemeindehaus" dat naast de Dusseldorpse synagoog ligt, hebben we een gesprek gevoerd met de heer Karl Marx, de directeur-hoofdredacteur van de in 1946 opgerichte „Allgemeine Wochenzeitung der Juden in Deutschland", alsmede met dr. Hendrik G. van Dam, de Secretaris-Generaal van de Centrale Raad van de Joden in Duitsland.

Het is typerend voor de invloed die er van de Joden in het hedendaagse West-Duitsland uitgaat, dat het tijdschrift van dr. Marx meer door niet-Joden dan door Joden gelezen wordt. Het oplagecijfer (48000) overtreft verre het aantal Joodse bewoners van de Bondsrepubliek, en het blad heeft, behalve in West-Duitsland zelf, ook veel aftrek in het buitenland. De „Allgemeine", zoals het tijdschrift wel kortweg genoemd wordt, is een opinieblad, dat onpartijdig tracht te zijn, maar dat uiteraard vooral aandacht besteedt aan alle nationale en internationale kwesties waarbij de Joden direct of indirect in het geding zijn. Uiteraard wordt grote aandacht besteed aan de ontwikkelingen in de staat Israël en aan de anti-Israëlische politiek van de Arabische landen, terwijl grote waakzaamheid wordt betracht ten aanzien van alle symptomen van anti-semitisme in de Bondsrepubliek.

Volgens de heer Van Dam, een 52-jarige Berlijner wiens vader oorspronkelijk van Nederlandse nationaliteit was, is de jeugd in West-Duitsland over het algemeen niet anti-semitisch gezind, maar die jeugd staat helaas nog onder de invloed van ouders, onderwijzers en leraren die niet altijd de les geleerd hebben van wat er in Hitlers tijd is gebeurd. Dr. Van Dam vraagt zich af, hoe de jonge generatie zich zal ontwikkelen, en of de democratie in het nieuwe Duitsland levensvatbaar zal blijken te zijn. Volgens hem kan men niet bij de republiek van Weimar blijven aanknopen, omdat deze republiek nog een geschenk was van de overwinnaars op Duitsland van de eerste wereldoorlog. Adenauer en de andere oudere hedendaagse politici hebben nog geen nieuwe vorm weten te vinden, en volgens dr. van Dam beseffen zij niet voldoende dat het Duitsland en het Europa van heden anders zijn dan zij ooit te voren waren.

In de Bondsrepubliek is, volgens de secretaris-generaal van de Centrale Joodse Raad, de democratie nog niet voldoende gestabiliseerd. Voor hem is niet het grote probleem of men in Duitsland de Joden mag of niet mag. Van veel meer belang acht hij het antwoord op de vraag, hoe het staat met de vorming van de jonge Duitsers tot goede staatsburgers.

In dit verband achtte hij het noodzakelijk te wijzen op de anti-semitische propaganda die door Egyptische en Arabische studenten wordt gevoerd op Westduitse universiteiten. De Westduitse student heeft over het algemeen een zeer positieve instelling tegenover het Joodse vraagstuk, maar hij wordt op het ogenblik blootgesteld aan een geraffineerde campagne, waarvan de centrale leiding op de universiteit van Caïro moet worden gezocht. In de Egyptische hoofdstad worden door Duitse ex-Nazi's, waaronder de beruchte prof. Von Leers, pamfletten vervaardigd die op grote schaal in Westduitse universitaire kringen worden verspreid. De Bondsregering slaat deze activiteiten met misnoegen gade, maar men heeft er nog geen einde aan kunnen maken.

De heren Van Dam en Marx achten het nog te vroeg, om vast te stellen of het Duitse antisemitisme al dan niet voor goed verdwenen is. Zij hebben er ons op gewezen, dat het anti-semitisme niet door de Nazi's is ingevoerd, en dat het ook niet met de Nazi's vernietigd is. Er bestaat volgens hen nog altijd een anti-semitisch potentieel, dat al van zeer oude datum is. Het anti-semitisme vormt op het ogenblik in de Bondsrepubliek geen politieke factor, maar zou dit weer kunnen worden als er een economische terugslag kwam en als het extreme nationalisme weer de kop zou opsteken. Als er nationale moeilijkheden ontstaan en als men dan weer een zondebok zou zoeken, zou men zich opnieuw tegen de Joden kunnen keren. Eerst als de generatie van die Duitsers die in het Hitler-regime een rol hebben gespeeld, plaats heeft gemaakt voor een nieuw geslacht, zal men kunnen beoordelen welke toekomst de Joden in Duitsland hebben, aldus de beide gezaghebbende Joodse woordvoerders.

De leidende Joodse intellectuelen in Duitsland hebben te bittere herinneringen aan het verleden om uitgesproken optimistisch te zijn over de toekomst, ondanks de vele symptomen van een verbetering van de mentaliteit onder de bevolking. Maar het verheugt hen, dat de nieuwe synagogen in Dusseldorp en elders gebouwd konden worden dank zij aanzienlijke financiële hulp van het niet-Joodse deel van de bevolking, dat aldus van zijn goede wil heeft blijk gegeven.

Karl Marx, de 61-jarige directeur-hoofdredacteur van de „Allgemeine Wochenzeitung der Juden in Deutschland", een zeer invloedrijk tijdschrift dat meer niet-Joodse dan Joodse lezers heeft.

Het Algerijnse drama

Algiers. — In de afgelopen week zijn in Algerije 682 opstandelingen buiten gevecht gesteld, aldus een communiqué van de Franse legerleiding. Van dit getal werden 211 gevangen gemaakt en 60 gaven zich over. Aan Franse zijde verloor men 34 doden.

Bij deze operaties maakten de Fransen 433 wapens buit.

President EISENHOWER verzoekt hogere rentevoet voor Staatsobligaties

Washington. — President Eisenhower heeft in een speciale boodschap aan het congres aangedrongen op verhoging van de limiet op de Amerikaanse nationale schuld en op de hogere rentevoet voor staatsobligaties.

Hij verzocht om een verhoging van het blijvende plafond voor de nationale schuld tot 288 miljard dollar. Op het ogenblik bedraagt het 283 miljard dollar. Tevens vroeg de president de tijdelijke schuldgrens, die op het ogenblik 288 miljard dollar bedraagt, te brengen op 295 miljard dollar.

In zijn boodschap zei de president, dat „de openbare schuld zodanig beheerd moet worden, dat het verkrijgen van krediet door de staat veilig gesteld is. Het beheer dient te geschieden op een wijzze, die verenigbaar is met de economische groei en de economische mogelijkheden".

De openbare schuld is op het ogenblik gestegen tot de recordomvang van 286 miljard dollar en ligt dus nog slechts 2 miljard dollar beneden de tegenwoordige tijdelijke limiet. President Eisenhower deelde in zijn boodschap mede, dat het ministerie van financiën formele verzoeken bij het congres zal indienen voor de door hem bepleite veranderingen.

Verder verzocht de president het congres de rentevoet voor kort en langlopende staatsobligaties te verhogen. Hij drong daarbij aan op afschaffing van de tegenwoordige $3^1/_4$ procent rentelimiet op spaarobligaties en op afschaffing van de tegenwoordige $4^1/_4$ procent rentelimiet voor verhandelbare obligaties met een looptijd van meer dan vijf jaar.

De president verklaarde, dat de regering meer gelden op lange termijn moet lenen om „te voorkomen dat de looptijd van de openbare schuld onnodig verkort wordt", wat inflatoir zou werken.

De president deelde mede, dat het ministerie van financiën plannen heeft de rente voor alle series „E" en „H" obligaties met een half procent te verhogen en op $3^3/_4$ procent te brengen.

De boodschap herinnert eraan, dat de president in januari j.l. de rentekosten voor de nationale schuld in zijn begrotingsboodschap geraamd had op $ 8 miljard. Uit de stijgingen van de algemene rentetarieven, die nadien plaatsvond, is gebleken, dat de rente 500 miljoen dollar meer of ongeveer $8^1/_2$ miljard dollar zal belopen. Daar het economische herstel en de economische groei groter waren dan verwacht werd, vermoedt de president, dat hogere inkomsten tegen de stijging van de rentekosten van de nationale schuld zullen opwegen.

Post per raket vervoerd

Washington. — Voor het eerst is post vervoerd door middel van een geleid projektiel, zo hebben de Amerikaanse posterijen maandag bekend gemaakt. Een raket van de marine van het type „Regulus", die gelanceerd was van een onderzeeboot in de Atlantische Oceaan heeft de post behouden aan land gebracht op een basis van de Amerikaanse marineluchtvaart bij Jacksonville in Florida.

De „Regulus" vervoerde 3000 brieven, waarvan een geadresseerd was aan president Eisenhower. De afstand, die werd afgelegd, werd niet bekend gemaakt, men heeft slechts medegedeeld, dat de onderzeeboot „Barber" zich „ergens op zee" bevond op het tijdstip, dat de raket gelanceerd werd.

De vlucht duurde twee-en-twintig minuten. Het projektiel was voorzien van wielen en vertraagde zijn vaart door een parachute. Het maakte een perfekte landing op de startbaan van de basis. De postbeambten ter plaatse behandelden de post voor verdere verzending. Er waren o.a. brieven bij voor de 99 leden van de wereld-post-unie, voor de leden van de Amerikaanse regering, het Congres en het Hooggerechtshof en voor de gouverneurs van alle Amerikaanse staten en gebieden.

De marine heeft later medegedeeld, dat de duikboot, waarvan de post werd gelanceerd, zich ongeveer 160 kilometer uit de kust bevond, toen de „Regulus" werd gelanceerd.

Het projektiel werd eerst geleid door een geleidingsgroep van zes man aan boord van de duikboot en daarna, toen het bij Mayport bij de kust was aangekomen, door een vliegtuig.

Washington. — Twee Amerikaanse geleerden, dr John F. Enders en dr Samuel Katz, hebben een serum tegen mazelen ontwikkeld. Bij de eerste proeven, die ermede zijn genomen, zijn goede resultaten behaald.

Heftige reacties in Damascus over luchtincident

Damascus. — De bladen in Damascus maken melding van het in het afgelopen weekeinde voorgevallen luchtincident tussen de Verenigde Arabische Republiek en Israël onder koppen, waarin van „Israëlische provokaties en aanvalsplannen" en samenwerking achter de schermen tussen Israël en Jordanië wordt gesproken.

Volgens een der bladen zouden de plannen voor het huidige optreden van de zijde van Israël besproken zijn tijdens het bezoek van koning Hoessein van Jordanië aan Washington en Londen.

Terstond na de terugkeer van Hoessein in zijn land zouden aan de noordelijke grens van Jordanië provokatie en agressie zijn gepleegd en de administrateur van het noordelijke Jordaanse gebied zou geweigerd hebben mede te werken aan een bespreking om tot beëindiging van de grensincidenten te komen. Irak zou zijn rol in de uitvoering der tegen de V.A.R. gerichte plannen spelen door voor te geven, dat ongeregelde benden zijn grenzen waren binnengekomen.

Het kommentaar van de bladen richt zich tegen de „imperialisten, die hun Jordaanse en Israëlische satellieten tot provokaties tegen de V.A.R. aansporen".

Trinidad blijft hameren op teruggave van Chaguaramas

(Van onze korrespondent)

Port of Spain. — De minister president van Trinidad, Dr Eric Williams heeft tegenover journalisten verklaard dat hij vier weken geleden een officieel verzoek heeft ingediend bij de Britse regering om te komen tot een vierlanden conferentie inzake de Amerikaanse basis Chaguaramas in Trinidad. Verzocht is het verdrag van 1941, dat de Amerikanen het recht gaf de enorme basis 99 jaar lang te beheersen, opnieuw onder ogen te nemen.

Verleden jaar heeft een commissie van vier landen, Engeland, Amerika, De West Indische Federatie en Trinidad deze kwestie bestudeerd en is tot de conclusie gekomen dat men de zaak tien jaar lang zou „bevriezen". In 1969 zou men opnieuw bijeenkomen.

Trinidad's Eric Williams heeft dit resultaat nimmer aanvaard.

De regering van Trinidad heeft de Amerikaanse regering twee alternatieve bases aangeboden, te bouwen of in Waller Field of in Irois Baai.

De Verenigde Staten, die meer dan 25 miljoen gulden in Chaguaramas hebben gestoken, waarvan een gedeelte voor apparaten om raketten te volgen, hebben echter te kennen gegeven niet van plan te zijn het contract vroegtijdig, althans op dit ogenblik, te herzien.

Uittocht van West-Indiërs naar Engeland duurt voort

Kingston. — Ondanks de rassen relletjes in Londen's Notting Hill waarbij West Indiers gemolesteerd worden, vertrekken wekelijks talloze West Indiers naar Engeland om daar werk te zoeken. Volgens een rapport van de Inlichtingendienst in Kingston vertrokken verleden maand over de 500 Jamaicanen naar Londen, in dezelfde periode repatrieerden slechts 26 personen.

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

Dat leek me allemaal nogal gewaagd. Cappi was werkelijk een beroemdheid, maar ik voelde me helemaal geen wonderkind. De omroeper had, vóór hij met lezen begon, eerst een roffel op zijn trom gegeven en je had Cappi en Jolico moeten zien, toen ze dat hoorden. Cappi begon meteen vrolijk te ketten en Jolico was overeind gaan zitten, ofschoon hij toch zo ziek was. Ze schenen allebei te beseffen, dat er een voorstelling op komst was. Ik moest Jolico met geweld in het bed houden en hij wees naar de stoel, waar de zak met zijn kostuum op lag.

Toen Vitalis thuiskwam, gaf hij me opdracht om mijn harp te stemmen en alles gereed te maken voor de uitvoering. Nu begon Jolico Vitalis te wijzen op de zak met zijn generaalsuniform en de meester begreep hem.

„Neen, arme Jolico, neen, dat gaat niet, je bent veel te ziek."

We moesten naar de markt vertrekken. Ik gooide dikke houtblokken op het vuur. Dan kon het lang branden. Onze arme zieke werd goed in zijn dekentje gerold; hij stak telkens zijn handjes naar ons uit.

Onderweg vertelde Vitalis me, wat hij van me verwachtte. Nu we de voornaamste spelers kwijt waren, konden we de gewone toneelstukjes niet opvoeren; maar Cappi en ik moesten ons uiterste best doen; want er moest minstens veertig francs opgehaald worden.

In de zaal was door Vitalis alles klaargezet; alleen de kaarsen moesten nog aangestoken worden, maar daarmee werd gewacht, tot de zaal goed bezet was, anders zouden we voor het eind van de voorstelling geen kaarsen meer overhouden. De omroeper maakte zijn laatste rondgang door het dorp; we hoorden [illegible] tromgeroffel [illegible] wegkomen. Bij de ingang van onze schouwburg bleef ik staan en [illegible] maar [illegible] terwijl het publiek zijn plaats ging innemen. Het publiek? Dat bestond hoofdzakelijk uit straatjongens [illegible] echter de [illegible] pen waren; maar daar zouden we niet veel aan verdienen. Wij hadden gebrek aan meer belangrijke toehoorders met een flinke portemonnaie.

Vitalis besloot om toch maar te beginnen, met het oog op de kaarsen. Ik zong twee liedjes met begeleiding op mijn harp en kreeg maar een mager applaus.

Cappi had veel meer succes; men klapte herhaaldelijk en flink hard; men riep „bravo" en trappelde met de voeten.

Nu kwam het beslissend ogenblik. Terwijl ik op het toneel een Spaanse dans uitvoerde en Vitalis me begeleidde, ging Cappi met het geldbakje alle rangen langs. Ik danste door, tot ik buiten adem was, want ik moest volhouden tot Cappi terug was. Deze haastte zich niet en klopte de lui, die niets gaven, op hun zak.

Gelukkig, daar was hij eindelijk en ik wou eindigen, maar Vitalis beduidde me om door te gaan, want het geldbakje was lang niet vol en anders zou het publiek weggaan.

„Ik meen te mogen zeggen, dat wij ons programma hebben uitgevoerd. Nu wil ik, omdat onze kaarsen nog niet op zijn, voor het geacht publiek enkele liedjes zingen. Cappi zal nog een keer rondgaan en ik hoop dat degenen, die hun beurs niet open konden krijgen bij zijn eerste rondgang, nú wat handiger en gewilliger zullen zijn. Ze kunnen er zich nu al op voorbereiden."

Omdat Vitalis me les gegeven had, wist ik wel, dat hij zingen kon, maar zo mooi als deze keer, had ik het nog nooit van hem gehoord. Hij zong twee stukjes, die iedereen kende, maar hij had ze nog nooit eerder voorgedragen.

Op de voorste bank zat een deftige dame, in bontmantel, met een zoontje naast haar. Die twee applaudisseerden geweldig, maar toen Cappi langs haar ging deed ze niets in 't bakje. Na het tweede lied van Vitalis, wenkte ze me:

„Ik wil uw meester graag even spreken."

Ik ging mijn meester waarschuwen en meteen kwam Cappi terug. In het geldbakje zat nu nog minder dan de eerste keer.

„Wat wil die dame van me?"

„U spreken."

„Ik heb haar niets te zeggen."

„Ze heeft Cappi niets gegeven; misschien wil ze dat nú doen?"

„Dan moet Cappi naar haar toe gaan; niet ik."

Toen besloot hij om toch maar te gaan en nam Cappi mee. Ik ging ook mee.

Intussen was er bij de dame een huisknecht gaan zitten, die een lantaarn droeg en een deken.

Vitalis groette haar koel.

„Neem me niet kwalijk," zei de dame, „dat ik u lastig val, maar ik wilde u even feliciteren."

Vitalis boog, maar zei niets.

„Ik beoefen ook de muziek," ging de dame door, „daarom ben ik gevoelig voor een groot talent als het uwe."

Wat zei ze? Een groot talent, bij mijn meester, de straatzanger, de kermisreiziger? Ik stond verbaasd.

„Bij een oud mannetje, net als ik ben, zit geen talent."

„U moet niet denken, dat ik uit onbescheiden nieuwsgierigheid kom."

„O, maar ik ben direct bereid om uw nieuwsgierigheid te bevredigen. U bent verrast, nietwaar, omdat u iemand, die honden dresseert, zo'n beetje hoorde zingen?"

„Niet verrast, maar verbaasd!"

„'t Is toch heel eenvoudig; ik ben niet altijd geweest, wat ik nu ben. Vroeger, heel lang geleden, was ik.... was ik huisknecht bij een groot zanger en ik ben hem gaan nadoen en heb enkele liedjes, die ik hem hoorde studeren, ook geleerd, net als een papegaai. Dat is alles!"

De dame zei daar niets op, maar keek Vitalis heel lang aan; het was net, of hij wat verlegen werd.

„Tot weerziens, mijnheer," zei ze en legde veel nadruk op dat woord „mijnheer", „tot weerziens, en laat me u nogmaals danken voor de ontroering, die uw zang in mij gewekt heeft."

Toen boog ze zich naar Cappi en liet een goudstuk in het geldbakje glijden.

Ik verwachtte, dat Vitalis de dame naar de uitgang zou begeleiden, maar dat gebeurde niet. Zo gauw ze een paar stappen van hem af was, hoorde ik hem binnensmonds in het Italiaans een paar lelijke woorden zeggen.

„Ze gaf Cappi een gouden louis," zie ik.

„Een louis!" zei hij dromerig. „Ja, da's waar ook, voor Jolico, daar dacht ik niet aan. Laten we naar hem toe gaan."

Ons werk hier was gauw klaar en even later kwamen we in de herberg.

Ik was 't eerst boven en vloog naar de kamer. Het vuur was nog aan, maar vlamde niet meer. Vlug stak ik een kaars aan en zocht Jolico; want 't was vreemd, dat ik hem niet hoorde. Hij lag languit boven op zijn dekentje en had zijn generaalsuniform aan. Hij scheen te slapen. Ik boog me over hem heen om zachtjes zijn hand te pakken zonder hem wakker te maken. Dat handje was koud. Nu kwam Vitalis binnen en ik zei: „Wat is Jolico koud!" Vitalis boog zich ook over hem heen.

„Helaas!" zei hij. „Jolico is dood. Dat was te voorzien. Zie je, Remi, ik heb verkeerd gedaan met jou van mevrouw Milligan weg te halen. Nu word ik gestraft. Eerst Zerbino en Dolly en vandaag Jolico. En dat is nog niet het einde."

We waren ver, heel ver van Parijs af. Er volgden weer van die lange, vervelende dagmarsen door de sneeuw, tegen de noordenwind in; voorop Vitalis, dan ik en dan Cappi. Meestal werd er niets gezegd, terwijl ik er juist behoefte aan had om eens te praten en het verdriet te verdrijven. Als ik wat vroeg, kreeg ik van Vitalis altijd maar een paar woordjes, heel kort, tot antwoord. Cappi was vriendelijker. Die kwam weleens even naast me om mijn hand te likken, net of hij zeggen wou: „Ik ben er ook nog, je vriend Cappi."

Dan aaide ik hem over zijn kop onder het lopen door. Cappi scheen ook troost te zoeken na het verlies van zijn kameraden.

We sliepen 's nachts in een paardenstal of in een schaapskooi. Daar was het altijd lekker warm en daar kreeg ik weleens wat schapemelk. Aan de genummerde palen langs de weg zag ik tenslotte, dat we Parijs naderden. Ook het verkeer op de weg werd drukker en de sneeuw werd hoe langer hoe vuiler. De mensen staarden ons niet meer zo aan, als in de dorpen het geval was. Hier hadden ze zeker meer haast of waren ze gewend om zulke armoedige landlopers te ontmoeten.

Wat moesten we toch in Parijs gaan doen? Ik durfde er Vitalis niet naar te vragen. Op een dag, dat we in een boerderij geslapen hadden, begon hij er zelf over.

Het was in het dorp Boissy-Saint-Léger. Toen we het hele dorp doorgegaan waren, stonden we op een heuvel en zagen in de verte een ontzaglijk grote stad, waarboven donkere rookwolken dreven.

Vitalis kwam naast me staan:

„Nu gaat ons leven veranderen, over vier uur zijn we in Parijs."

„Aha! Is dat Parijs, dat daar ligt?"

„Ja zeker."

„Te Parijs gaan we van elkaar."

Daar schrok ik van en keek hem aan. Mijn gezicht zag bleek en mijn lippen beefden.

„Nu geloof ik, dat je ongerust bent, is 't niet?"

„Gaan we uit elkaar?"

„Arme jongen!"

Deze woorden en vooral de medelijdende toon, waarop ze gezegd werden, dreven me de tranen in mijn ogen. Het was al zo lang geleden, dat mij hartelijkheid betoond werd.

„Wat bent u toch een goede man!" riep ik.

„Jij bent goed, een brave jongen. Als alles gemakkelijk gaat in het leven, dan denkt men niet veel aan zijn tochtgenoten. Maar in moeilijke tijden en vooral als men oud is, dan heeft men de steun nodig van degenen, die met ons leven; en dan is men gelukkig, als men die steun vlak bij zich heeft. Jij vindt het vreemd, nietwaar, dat ik op jou steun? En toch is het zo. En ik voel me getroost, nu ik tranen in jouw ogen zie. Want ook voor mij, Remi, is het een verdrietig geval. Het is ongelukkig, dat men juist moet scheiden op een ogenblik, dat men dichter bij elkaar zou willen komen."

„Maar," zei ik angstig, „wilt u me dan in Parijs verlaten?"

„Neen, dat zeker niet, ik wil je niet aan je lot overlaten. Wat zou jij alleen in Parijs moeten doen, arm kind? Ik ben trouwens verplicht om voor je te zorgen en je op te voeden, omdat ik je niet bij die dame wilde laten. Maar alles loopt me tegen. Op dit ogenblik kan ik niets voor je doen. Daarom denk ik erover om voor enkele maanden van elkaar te gaan, opdat ieder afzonderlijk de laatste maanden van het slechte jaargetijde door ziet te komen. Nu we alleen Cappi nog over hebben, kunnen we toch geen voorstellingen meer geven."

Cappi hoorde zijn naam en kwam bij ons staan. Vitalis legde zijn hand op Cappi's kop en zei: „Ja, jij bent ook een brave hond." Daarop vervolgde hij: „De straatjongens zouden ons uitlachen en met rotte appels gooien en we haalden vast nog geen twintig stuivers per dag op. Daar kunnen we toch niet met ons drieën van leven? En bedelen, neen, daar kan ik niet toe komen. Daarom heb ik zó gedacht: Tot het eind van de winter zal ik je afstaan aan een patroon, die jou met andere kinderen in dienst zal nemen om harp te spelen.

Wat mij betreft, ik ga les geven in spelen op harp, of fluit of viool. Ze kennen me in Parijs en als ik leerlingen vraag, krijg ik er meer dan ik hebben kan."

„Ik wil uw meester graag even spreken."

„Zie je, Remi, ik heb verkeerd gedaan met jou van mevrouw Milligan weg te halen."

ER KRAAKTE EEN TAK, WAAROP GURTH EN WAMBA ZICH BLIKSEMSNEL OMKEERDEN. ZIJ ZAGEN EEN SLANKE, KRACHTIGE FIGUUR VOOR ZICH STAAN. HET WAS DE VOGELVRIJ VERKLAARDE GRAAF LOCKSLEY, DIE IN DE GEHELE OMTREK VAN HET WOUD BEKEND STOND ALS ROBIN HOOD

GOEDE ROBIN, WAT LIET JE ONS SCHRIKKEN. WIJ DACHTEN DAT JE EEN VAN DIE NORMANDISCHE HONDEN WAS, DIE UIT EEN HINDERLAAG ONZE GOEDE MEESTER CEDRIC EN ZIJN GEZELSCHAP HEBBEN OVERVALLEN EN MEEGEVOERD

IK HOORDE OP EEN AFSTAND HET GEVECHT EN WILDE GAAN HELPEN. HET SCHIJNT ECHTER DAT IK TE LAAT BEN

DAAR GAAN ZE IN DE RICHTING VAN HET TORQUILSTONE-KASTEEL... DIT IS EEN ZAAK DIE MIJN VROLIJKE BANNELINGEN MOETEN OPKNAPPEN

WIJ MOGEN VAN GELUK SPREKEN, GURTH, WANT NIEMAND IS BETER GESCHIKT OM LORD CEDRIC TE HELPEN DAN ROBIN HOOD

ROBIN HOOD [illegible] R EEN OPEN PLEK IN HET BOS, WAAR DRIE HELPERS VAN ROBIN HOOD STONDEN

ZIE ZO VEEL MOGELIJK MENSEN BIJ ELKAAR TE KRIJGEN EN VERZAMEL ZE OP DEZE PLEK. DAN GAAN WE MET Z'N ALLEN NAAR DE HUT VAN KLUIZENAAR TUCK

De vrek die zijn schat verloor

Er was eens een man, die veel geld bijeen had geschraapt. Hij was verschrikkelijk bang voor dieven en inbrekers en op een nacht ging hij zijn kistje met geld begraven op een eenzame plek.

Elke morgen, middag en avond maakte hij een tocht naar de plaats, waar hij zijn geld had begraven, maar aan dat geld zelf kwam hij nooit.

Een zwerver had hem al enkele keren zien stilstaan op dezelfde plek en was daar eens gaan graven. Hij vond de schat en nam hem mee. Toen de vrek zag, wat er gebeurd was, werd hij wanhopig.

„Waarom schreeuw je zo", vroeg een wandelaar.

„Ach," zei de vrek, „ik had mijn geld hier verstopt en ik kwam er nooit aan en nu heeft een bandiet alles gestolen."

„Kwam je er nooit aan," zei de wandelaar, „dan begrijp ik niet, waarom je zo'n misbaar maakt? Pak een ander kistje en vul het met kiezelstenen. Stop dat maar in de grond. Dan blijft het voor jou toch hetzelfde, want je had immers geen enkel nut van dat begraven geld. En dat zal men zeker niet stelen.

Had die wandelaar geen gelijk? Wat baat ons een schat, als we hem niet weten te gebruiken voor het nut van anderen en van onszelf?

EERSTE BRIEF VAN PIETJE

DIT BEN IKKE

Meneer de Redactie

Deze week kwam mijn vader bij mij en die zei: „Pietje, het wordt tijd dat jij ook eens gaat schrijven. Als je later journalist wilt worden, dan moet je daar al vroeg mee beginnen." En toen heb ik met mijn vader een heel lang gesprek gehad wáárover ik dan wel zou moeten schrijven. Mijn vader zei: „Je moet het gewoon hebben over wat er zo dagelijks voorvalt en je maakt het vooral niet mooier dan het is. Hoe eerlijker, hoe echter!" Toen ik daar even over nagedacht had, wist ik het al. „Vader," begon ik, „misschien wil ik tóch geen journalist worden. Als ik denk aan het gezeur over punten en komma's en over de woorden waar ik op letten moet. Ik krijg er thuis toch al genoeg van langs dat ik lelijke woorden gebruik, terwijl ik thuis nog wel zo netjes ben. Moet je ons op school horen...."

Doch vader bleef maar aandringen en daarom probeer ik het. Als hij later maar niet boos op mij is en mij verwijt dat ik het hele huishouden op straat heb gebracht. Eerst mag je nooit praten over wat er in het gezin voorvalt en dan ineens MOET je maar. Ik snap er niks van. Enfin, mijn schuld is het niet dat het zo'n gek huishouden is. Niet dat ik er iets geks aan vind, nee hoor, ik vind het best leuk zo. Maar andere mensen denken altijd dat het niet pluis is als je een vader hebt die kunstschilder is en daarbij nog romanschrijver ook. En dan nog een moeder die verzen maakt! „Literaar" noemt Guus dat. Maar ik denk altijd: de grote mensen konden beter over een raar-lied spreken. Ik plaag haar wel eens: „Hebt u weer een raar-liedje klaar over de wind en zo?" Maar het doet haar niets, hoor, zij blijft er gewoon mee doorgaan. Misschien is het ook wel wat, want die verzen staan in een gewichtig boek. „Bloemlezing" noemen ze zo iets. Ik begrijp er niks van, ik weet alleen dat het een mooie naam is voor al de narigheden die al de dichters in zo'n boek uitkramen. Ik word er miserabel van. — En dan die zus van mij, die op het gym is en haar vriendje Guus! Ik vind hem maar een lang eind. Als hij eens wat meer met die zus van mij óp moest leven, zoals ik, dan zou hij het wel laten om hele zakken met noten mee te brengen. Stiekum thuis van de boom gekaapt natuurlijk. Enfin, soms is ie ook wel aardig; hij heeft mooie postzegels en dat Frans-praten met mijn zus (als ik in de buurt kom) begint óók al minder te worden. Hij denkt zeker: over één jaar versta je me tóch. Want volgend jaar moet ik naar het gym. Zie je nou wel, ik ben al aardig bezig de zaak op straat te brengen. Gelukkig dat juffrouw Nel van de hoek geen kinderen heeft en dus ook geen Sjors leest, anders zou ik me doodschamen. 't Is toch al zo'n zenuwachtig mirakel.

„Dáár," zegt ze tegen ieder die het horen wil, „bij die lui daar komt geen ene gewone mens, ze hebben allemaal wat geks." 't Is misschien nog waar ook met al die artisten die ons zomers opzoeken als 't lekker weer is. En maar kletsen, jongens, en maar lachen en in mijn hangmat liggen....

Deze week is het weer raak geweest. Pa heeft in de krant gestaan als „Stadgenoot van de week". Als je wat bijzonders bent, dan hoor je Stadgenoot-van-de-week te zijn. „Neus van de week" plaagden we, want een neus dat pa op de foto had! Ik zou me schamen zo te koop te staan met alleen een stokje in de grond waar je op zit. Enfin, hij doet maar. Ik heb de krant met de neus naar Engeland gestuurd. Dit jaar ben ik daar op vacantie geweest. Dan kunnen

DIT IS VADER

Alleen op de Wereld

(Vervolg van pag. 4)

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE.

Remi, een vondeling, die door moeder Barberin is grootgebracht, wordt later door zijn pleegvader aan een rondreizende toneelspeler, Vitalis geheten, verkocht. Met drie hondjes en een aap, geven zij in alle plaatsen en dorpjes voorstellingen. Dan begaat Vitalis tijdens een zijner uitvoeringen de fout, om de toorn van een reeds boosaardige veldwachter op zich te laden en zich tegen zijn arrestatie te verzetten. Dat kost hem twee maanden gevangenisstraf, en Remi moet nu alleen verder trekken met de honden Cappi, Zerbino en Dolly, en de aap Jolico. Hij geeft een voorstelling voor een zieke jongen, Arthur, die met zijn moeder op een boot rondreist; Arthur vraagt hem, of hij met hem mee wil varen. Na een maand trekt hij echter weer verder met Vitalis, die hem niet wil missen. Tijdens een hevige sneeuwstorm schuilen zij in een houthakkershut. Daar verliezen zij de beide hondjes Zerbino en Dolly en later ook het aapje Jolico. Beroofd van hun voornaamste artisten, komen zij tenslotte in Parijs, waar Vitalis de kleine Remi wil uitbesteden.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Ook zal ik een paar honden africhten om Zerbino en Dolly te vervangen," zei Vitalis. „Als ik daar een beetje mee opschiet, dan kunnen we met de lente weer samen op stap gaan, Remi, om dan voorgoed bij elkaar te blijven. Dan ga ik met je naar Duitsland en Engeland."

Deze oplossing was misschien wel de beste in onze omstandigheden. Twee schrikbeelden bleven me voor de geest zweven, onze scheiding en de nieuwe patroon. Bij ons rondzwerven had ik al meermalen van die patroons gezien, die kinderen aannamen en ze met stokslagen tot allerlei werk dwongen. Die geleken helemaal niet op Vitalis, maar waren hard, onrechtvaardig, veeleisend en dronkaards; gebruikten altijd ruwe woorden en waren vlug klaar om te slaan. Als ik nu maar een betere kreeg!

Mijn meester was al doorgelopen en ik volgde. Eerst passeerden we een brug, zo modderig, als ik nog nooit gezien had. De sneeuw leek wel bestrooid met houtskool, zo vies. Daar achter lag een dorp met nauwe straatjes en dan kwam weer het open veld, bezet met armoedige huizen. Op de weg was er een onafgebroken rij van gaande en komende voertuigen.

Nu ging ik naast Vitalis lopen met Cappi vlak achter ons; het platteland hield op en we kwamen in een straat, waar het eind niet van te zien was. De huizen aan weerskanten waren armoedig en smerig en lang niet zo mooi als die van Bordeaux, Toulouse en Lyon.

De sneeuw had men hier en daar op hopen gegooid en daar hadden de bewoners weer as opgesmeten en rotte vruchten en allerlei vuiligheid. Het rook er niet bepaald fris. Ieder ogenblik gingen er zware karren voorbij en de kinderen ontweken die zeer handig en niet altijd erg voorzichtig.

„Waar zijn we nu?" vroeg ik Vitalis.

„Te Parijs, mijn jongen."

„Te Parijs?...."

Waar bleven nu die marmeren paleizen? En waar zaten nu die mensen met die prachtige kleren aan? Wat was de werkelijkheid me tegengevallen! Dat was nu die prachtige stad, waarnaar ik zo verlangd had. Daar zou ik de winter nu doorbrengen, zonder Vitalis en Cappi.

Al viel Parijs me tegen, toch wilde ik alles goed bekijken. De bevroren straatgoten verspreidden een walglijke lucht. De modder, vermengd met sneeuw en ijs, werd steeds vuiler en sprong onder de rijtuigen vandaan met dikke klodders tegen de winkelramen en de huizen.

Parijs was beslist minder dan Bordeaux! Intussen liepen we al een tijdje in een andere straat, die breder en minder armoedig was dan de vorige; de winkels werden groter en mooier, naarmate we verder kwamen. Op een bepaald punt sloegen we rechtsaf en al gauw bevonden we ons in een achterbuurt. De goot liep hier midden in de straat en ondanks de vieze lucht liepen er toch veel mensen te wandelen. In de talrijke café's stonden mannen en vrouwen aan de toonbank te drinken en luidruchtig te praten. Op de hoek van een huis las ik de naam: Lourcinestraat.

Vitalis scheen hier de weg te weten en ging opzij voor de groepen, die we tegenkwamen, en ik bleef dicht bij hem.

„Pas op, dat je me niet kwijtraakt," had hij me gezegd. Voor alle zekerheid hield ik hem aan zijn jas vast.

We staken een voorplein over en bereikten door een overdekte gang een soort put of schacht, waarin de zon nooit kon doordringen. Op deze kleine binnenplaats was een man, bij het licht van een lantaarn, bezig met het ophangen van oude kleren aan de muur. Vitalis sprak hem aan:

„Is Garofoli thuis?"

„Ik weet het niet, ga zelf maar kijken; u weet, waar; boven aan de trap, de deur recht vooruit."

„Garofoli," zei Vitalis op de trap tegen me, „is de patroon, waarover ik met je gesproken heb. Hij woont hier."

De treden van de trap waren glibberig van de modder en erg uitgesleten. De straat, het huis en de trap lieten me niet veel goeds verwachten.

We moesten vier verdiepingen hoog. Vitalis ging zonder kloppen naar binnen en we stonden op een grote zolder, met in het midden een lege ruimte en tegen de muren een twaalftal bedden. Het zag er allemaal verveloos en vuil uit.

„Garofoli, waar zit je? Ik zie niemand. Geef eens antwoord, alstublieft. Ik ben het, Vitalis."

Bij het zwakke licht van een petroleumlamp aan de muur leek de kamer verlaten, maar een zachte kinderstem gaf antwoord.

„Mijnheer Garofoli is uitgegaan. Hij komt pas over twee uur terug." Meteen kwam de kleine spreker voor de dag: een kind van een jaar of tien; een dwerg. Hij kwam naar ons toe, een groot hoofd op een kort bovenlijf. Op zijn gezicht lag een uitdrukking van verdriet, maar ook van goedheid.

„Ben je er wel zeker van, dat hij over twee uur hier zal zijn?" vroeg Vitalis.

„Heel zeker, mijnheer, want dan is het tijd voor het middageten en dat dient hij altijd zelf op."

„Mocht hij eerder thuiskomen, zeg hem dan, dat Vitalis over twee uur hier zal zijn."

„Over twee uur, goed, mijnheer."

Vitalis ging weg en ik wou meegaan.

„Blijf jij hier," zei hij, „dan kun je uitrusten." Omdat ik wat angstig keek, voegde hij erbij: „Ik verzeker je, dat ik terugkom."

Otschoon ik eigenlijk, ondanks mijn vermoeidheid, liever meegegaan was, moest ik gehoorzamen.

Toen we de zware stap van Vitalis niet meer hoorden, keerde de jongen zich tot mij en vroeg in het Italiaans:

„Kom jij ook uit ons land?"

„Neen," antwoordde ik in het Frans. Ik kon zijn Italiaans wel verstaan, maar nog niet in die taal antwoorden.

„Ach, wat jammer, ik had het fijn gevonden, als je ook uit ons land kwam."

„Uit welk land?" vroeg ik.

„Uit Lucca; dan had je me misschien nieuws kunnen vertellen."

„Ik ben Fransman."

„O, des te beter!"

„Houd je dan meer van de Fransen dan van de Italianen?"

„Dat niet. 't Is niet voor mij, dat het beter is; maar het is des te beter voor jezelf. Want als je Italiaan was, dan was je waarschijnlijk hier gekomen om bij Garofoli in dienst te gaan; en men zegt niet „des te beter" tegen jongens, die hier terechtkomen."

Deze woorden waren niet erg bemoedigend.

„Is hij dan zo'n slecht mens?"

Op deze vraag gaf hij niet direct antwoord, maar de manier, waarop hij me aankeek, vertelde me genoeg. Het leek, of hij daar niet verder over wou praten, want hij draaide zich om en liep naar een grote schoorsteen toe aan het einde van de zaal. Daar brandde een flink vuur van afbraakhout en daarboven stond een grote, ijzeren pot te koken.

Ik ging ook bij de schoorsteen staan om me te verwarmen en zag toen aan die ijzeren pot iets vreemds. Het deksel zat aan de pot vast, aan de ene kant met een scharnier en aan de andere kant met een hangslot. In het deksel was een buisje aangebracht, waaruit stoom kon ontsnappen.

„Waarom zit daar een hangslot op?" vroeg ik.

„Dan kan ik geen kop bouillon nemen. Want ik moet de soep koken en de baas vertrouwt me niet erg."

Daar moest ik toch om lachen.

„Je lacht," vervolgde hij verdrietig. „Want je denkt natuurlijk, dat ik gulzig ben. In mijn plaats zou je het net even erg zijn. De waarheid is, dat ik niet gulzig ben of snoepachtig, maar hongerig. En de geur van de soep, die door dit buisje ontsnapt, maakt het hongerlijden nog wreder."

„Laat de heer Garofoli jullie dan doodgaan van de honger?"

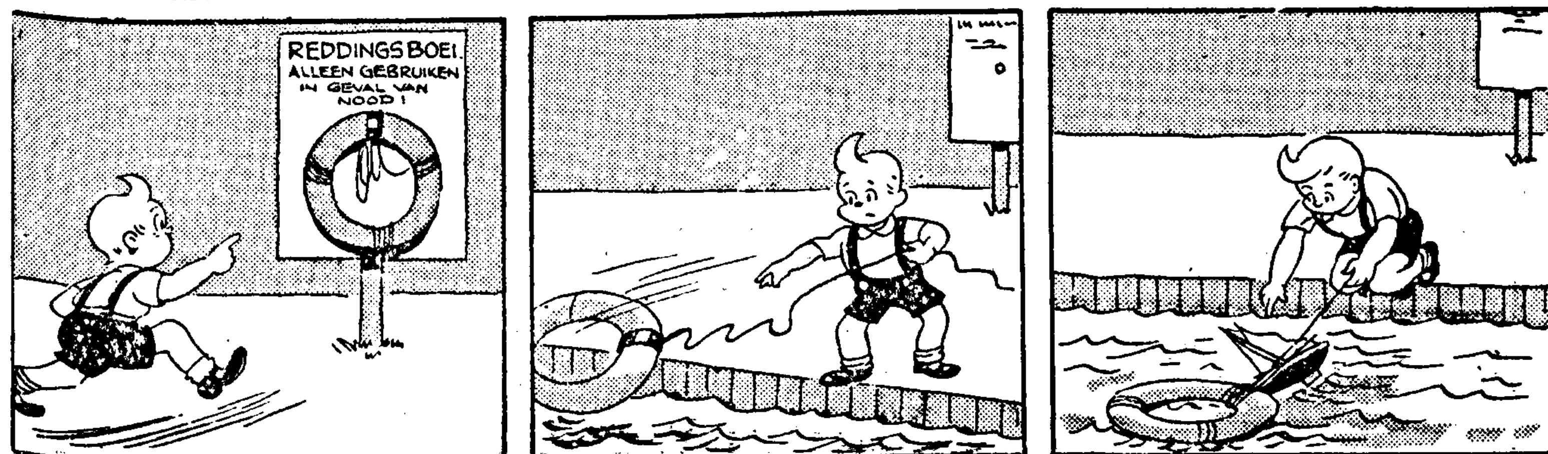
„Als je hier ook in dienst komt, dan zul je gauw weten, dat we niet doodgaan van de honger, maar dat we alleen maar honger *lijden*. Ik vooral, omdat het een straf voor me is."

„Een straf! Doodgaan van de honger?"

„Ja, ik kan het je overigens wel vertellen. Als Garofoli jouw baas wordt, dan kan mijn voorbeeld je van nut zijn. De heer Garofoli is mijn oom en hij heeft me meegenomen uit liefdadigheid. Mijn moeder is een arme weduwe. Toen Garofoli het vorige jaar in onze landstreek kwam om kinderen op te halen, stelde hij voor om mij ook mee te nemen. Het viel mijn moeder wel zwaar om me te laten gaan, maar het moest; want we waren thuis met zes kinderen en ik ben de oudste. Garofoli had liever mijn broer Leo, die op mij volgt, meegenomen, want Leo is knap van gezicht, terwijl ik lelijk ben. Als je geld wilt verdienen, moet je niet lelijk zijn; want de lelijken krijgen alleen maar klappen en onvriendelijke woorden. Maar moeder wou Leo niet geven. „Als er toch een vertrekken moest," zei ze, „dan moet Mathieu gaan, want die is de oudste."

Zodoende ben ik met mijn oom Garofoli meegegaan. 't Is hard om zijn ouderlijk huis te verlaten; moeder huilde. Mijn zusje Christien hield zoveel van me, omdat zij de jongste is en ik haar altijd op mijn armen droeg. En dan mijn andere broertjes, mijn kameraadjes, alles moest ik achterlaten.

Intussen liepen we al een tijdje in een andere straat, die breder en minder armoedig was dan de vorige; de winkels werden groter en mooier, naarmate we verder kwamen.

Het paard en het hert houden een wedloop

Er was eens een hert, dat een paard uitdaagde tot een wedloop. Het paard nam het aanbod aan, maar slaagde er niet in het hert in snelheid te overtroeven. Daar was het paard erg verdrietig om en het dacht: hoe dan ook, ik moet het van hert winnen.

Het paard kon niet tegen zijn verlies en dus riep het de hulp van de mens in. De mens klom op de rug van het paard, en dank zij de behendigheid en de listen van de mens, moest het arme hert tenslotte het loodje leggen. Het arme dier schoot er zelfs het leven bij in.

Toen was dat paard tevreden en het bedankte de mens. Toen wilde het paard echter weer zijn eigen gang gaan.

„Nee", zei de mens, „nee, zo gaan we niet akkoord. Ik weet nu waartoe je in staat bent, ik ken je kracht en ik zal mijn best doen om je altijd goed te behandelen. Kom maar even mee."

De teugels lagen klaar, de stallen waren gereed.

En het hert was dood.

Maar ook de vrijheid van het paard was dood. Het had zijn weddenschap gewonnen ten koste van die vrijheid.

Was dat offer de moeite waard?

En kost onze eigen koppigheid om toch onzinnig iets te willen doorzetten, tegen alle redelijkheid in, niet vaak ook zoveel?

Dat we ontdekken als het te laat is?

ze eens zien hoe beroemd mijn vader is. Daar in Engeland, waar wij waren, is alleen de Stier van Cross beroemd. Dat is een stier van een schatrijke millionnair-boer, die heel de dag aan een dikke ketting ligt (de stier bedoel ik natuurlijk). 't Is een prachtbeest, dat bergen geld kost. Maar het is er wél aan besteed, vind ik. Ik wou dat ik die prachtige rood-bruine met zijn ronde rug (vooral als ie kwaad is) en zijn zeldzame kop hier op het landje tegenover ons had. Daar staat nou altijd maar zo'n bulkende koe van Jansen. Van de week had ie een mand over z'n kop en die zat er nog goed vast op ook! Dat kwam zo. De boer had die mand in de wei gezet en was toen met z'n buurman een praatje gaan maken. En de koe die dacht natuurlijk: ziezo, da's lekker kostje. Die veronderstelde zeker op de bodem knollen te vinden. Vlug had die koe zijn kop zo diep in de mand gestoken dat hij er helemaal in bekneld raakte. Toen de boer terugkwam, vond hij in de wei zijn spartelend

beestje. En denk je nou dat die boer de mand van die koeiekop trok? Niks hoor, hij heeft er wel vijf minuten lachend naar staan kijken. Blij, dat ik die koe niet ben! Nou, en toen leek die koe een heel klein beetje op de Stier van Cross. Ik kan er gewoon niet over uitgedacht komen wat 'n mooi beest dat toch is. Er zijn in Engeland nog een heleboel interessante dingen, maar dat vertel ik later wel. Ik doe net als met mijn rol fruitdrops: niet ineens opmaken. — Ik ben gisteren even naar het dorp geweest. Met de fiets vijf minuten sprinten en ik was er. Gek is dat: het is maar een kleine kermis die er komt met wat kramen en een enkele auto-baan, maar ik ga er veel liever naar toe dan naar de grote die binnenkort in de stad gehouden wordt. Ik heb er altijd geluk, nooit kom ik thuis of ik breng wat mee en jongens dat ik er ken! De hele school is er en wij maar slenteren en frites eten! Het zal wel weer mis zijn als ik dit er in zet, want ik geloof, dat er mensen zijn die kermis-vieren affreus vinden (dat „affreus" is een woord van Guus, hoor, maar ik vind wel dat het stáát).

Gisteravond toen ik boven op mijn kamer oezig was met een ingewikkelde reken-vorm, dacht ik: Wat staat de radio beneden toch hard aan. Er is zeker een hoorspel aan de gang. Ik naar beneden. En wat dacht je dat het was? Visite, gewoon twee schilders die bij ons op bezoek waren en zo'n lawaai maakten dat je het aan 't andere eind van de wereld horen kon. Het leek er op of zij de grootste ruzie hadden, maar er was niets aan de hand. Gewoon een gesprek over een moderne schilder in Parijs waar zij wat op aan te merken hadden. Bij dat lawaai dacht ik: nou hebben de mensen tóch nog gelijk dat het bij ons een gekkenhuis is. En weet je nou wat het gekste van het geval is? Dat ik vanmorgen wakker werd en dacht dat die vrienden er nog waren. Maar dat was glad mis gedacht. Het was alleen pa, die in z'n eentje tegen ma zo'n lawaai maakte, omdat hij na die zware praatavond niks meer waard was om te werken. En daar kan ik heel goed inkomen, al heb ik hem zelf het hardste horen lachen! 't Is soms een ingewikkelde geschiedenis met grote mensen. Ik heb op school gewoon gevoetbald of er niks aan de hand is. Vijf van de zeven gezet. En een ruit gebroken waarvoor ik moet betalen. Maar leutig was het! Ik wou alleen dat die bal langs de juffrouw van de bewaarschool was gesuisd. Want dat is een echte toetje-menoela. Vóór ik naar Engeland ging, had ik nog nooit van dat woord gehoord. Ik vertel er nog wel over! Als ik naar de kermis ga, geef ik voor alle zekerheid het grootste deel uit mijn spaarpot maar aan ma in bewaring. Ik schei er nou mee uit, met schrijven. Als u denkt dat het wat worden kan met dit geschrijf, stuur dan s.v.p. tijdig bericht. Want ik ben me klaar aan 't stomen voor het gym en klap van 't huiswerk.

NB. O ja, en adresseer aan mij persoonlijk (aan Pietje dus) want ik wil geen gezemel krijgen over verkeerde woorden en zo. Als het niks wordt, blijft het onder ons.

Uw Pietje

Eric de Noorman - De verloren Viking

33—44 „Je hebt mij het leven gered, Ragnar", zegt Eric ernstig. „en dat zal ik nooit vergeten. Daarom moet ik met je spreken, want zoals de zaken nu staan, zou ik morgenochtend als tegenstander tegenover je staan en dat is wel een slechte manier om mijn dankbaarheid te tonen." „Nou, doe het dan niet", merkt Ragnar nuchter op.

„Altijd als ik bezig ben wat te verdienen, zit jij me in het vaarwater, Köning. Dat slik ik niet. En om me zoiets onbenulligs te vertellen, laat je me hier komen?" Hij staat klaar om weer op te stappen, maar Eric houdt hem tegen en zegt snel: „Je sluit je bij de verkeerde aan Ragnar. De krijgers in het moeras zijn geen bandieten, zoals jullie wijsgemaakt wordt. Yalah is de schurk! Een wrede, roof zuchtige dwingeland!" Kort en bondig legt de Noorman uit, hoe de toestand is.

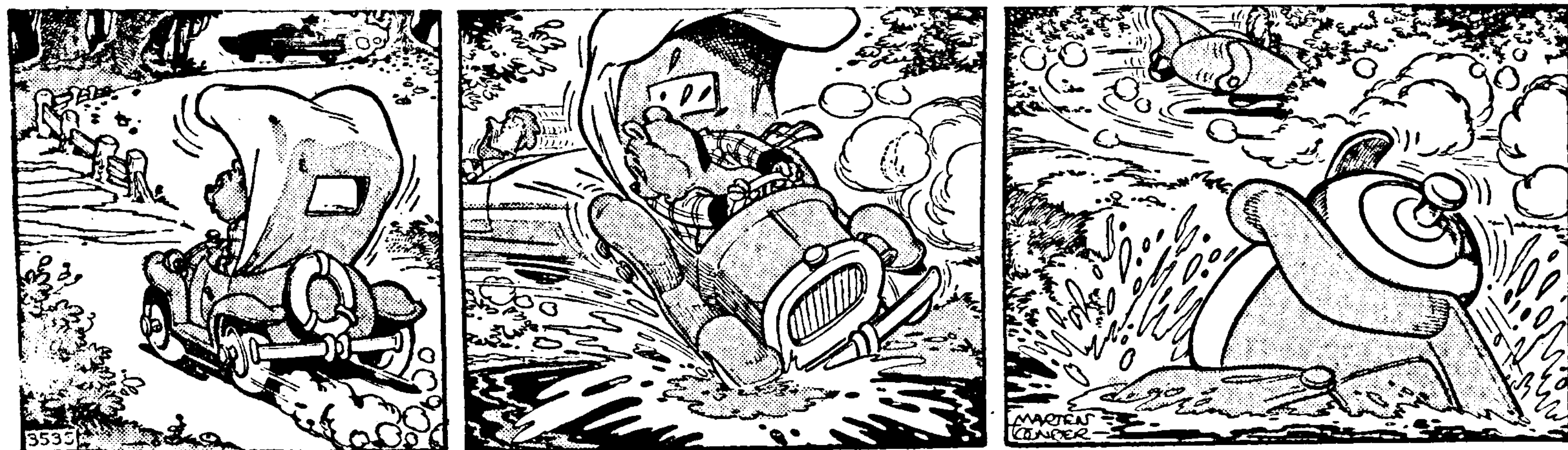
Ragnar gluurt onrustig van onder zijn borstelige wenkbrauwen de Noorman aan en haalt de schouders op. „Ik heb de helft van mijn loon al binnen", gromt hij wrevelig, „ik kan er nou niks meer aan veranderen. Gedaan is gedaan". „Het loon van een moordenaar!

Geef het terug Ragnar! Sluit je bij ons aan, Gezamenlijk kunnen wij deze onderdrukker verjagen en het volk hier zal je daarvoor beter belonen dan Yalah nu doet!"

Plotseling zwijgt de Noorman en hij verbleekt als hij even een beweging in het struikgewas achter de piraat bemerkt. „Pas op", sist hij de ander toe. „Verdwijn gauw!"

Maar het is al te laat. Het kale, glimmende hoofd van de spion duikt achter het gebladerte op. Een ogenblik, staart hij Eric verbijstert in het gezich. Dan verscheurt zijn luide alarmkreet de stilte van het slapende kamp.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3535 Daar het fraai herfstweer was, had heer Ollie zacht zingend zijn auto uit de garage gehaald om een tochtje te gaan maken.

„Eigenlijk", zo sprak hij blozend tot zichzelf, ‚zou ik best even langs Doddeltje kunnen gaan. Misschien heeft ze zin om mee te rijden. Dan gaan we naar het bos om beukenootjes te zoeken; men is tenslotte maar eens jong!"

Na deze woorden zette hij een lied in, doch zijn onwelluidende bariton werd geheel overstemd door het geraas van een naderende automotor. Ge schrokken zag heer Ollie een snelle racewagen recht op zich af komen. Het ding had zo'n vaart, dat een botsing slechts ontweken kon worden door de Oude Schicht in een naast de weg lopende sloot te rijden. Dat deed heer Bommel dan ook; met bezwaard gemoed.

Maar ook de race-auto kwam er niet ongeschonden af. De chauffeur gaf een krachtige ruk aan het stuur, zodat het voertuig krakend in een heg schoot en daar tot stilstand kwam.

„Fi donc!" prevelde de bestuurder. Hij werkte zich wat omhoog en wierp een laatdunkende blik op de achterkant van de Oude Schicht, die borrelend uit de sloot omhoog stak.

„De wereld gaat aan traagheid ten onder", vervolgde hij binnensmonds.

„Hoe haat ik die slome gang van zaken".

DE ANTILLEN IN VOGELVLUCHT

HET LIEFLIJKE ST. MAARTEN BEREIKT

KRANS VAN EILANDEN

Eigenlijk zijn woorden maar heel gebrekkige hulpmiddelen om uit te drukken wat je eigenlijk ondervindt, ziet en voelt als men zo aan het vliegen is. Neem eens de tocht langs de Grenadines: de trits van eilandjes gelegen tussen de noordpunt van Grenada en de zuidpunt van St. Vincent, een mijl of zeventig, zowat de afstand van „Beatrix" naar „Piesman".

Zo gevarieerd in vorm, in ligging, in hoogte, in begroeiing; sommige met meerdere dorpen overdekt, andere niets dan een kale rots; het is zo fascinerend dat je helemaal vergeet dat je ze eigenlijk rechts van je koers moet laten liggen en je er dus rustig over heen vliegt. Dan komt St. Vincent, aan de Oostzijde terrasvormig bebouwd, zodat er geen plekje ongebruikt is; St. Lucia met z'n „suikerbroden" (de „Grand" en „Petit Piton") aan de zuidwestpunt; Martinique met de altijd in wolken gehulde Mont Pelee, die bij zijn uitbarsting de toenmalige hoofdstad van het eiland, St. Pierre, volkomen vernielde.

Vervolgens het bergachtige Dominica — Columbus beschreef het aan de Katholieke Koningen door een stuk papier in een soort eivorm in elkaar te frommelen en voor Hunne Majesteiten neer te leggen — met zijn talloze rivieren en zijn bergtoppen over de 1600 M., dan het vlakke Marie Galante, bijna precies rond met een middellijn van ongeveer 10 mijl, behorende bij Guadeloupe. Guadeloupe dat zelf weer bestaat uit twee eilanden: het westelijk Basse Terre, volkomen heuvel- en bergachtig met de nog werkende vulkaan Souffriere (ongeveer 1500 Meter) en het oostelijke Grande Terre, vlak in vergelijking met zijn „wederhelft".

Op eigen houtje

Het is een landschap, zo variërend en afwisselend, zo iedere keer vol van verrassingen, dat ik eigenlijk niet merkte dat ik nu al langzamerhand ruim drie en een half uur in de lucht zat. Met m'n benzinevoorraad zou ik St. Maarten best in één ruk kunnen halen, maar ik begin honger te krijgen en de natuur heeft ook zekere behoeften, waarmede een klein vliegtuig helaas geen rekening kan houden. Bovendien heeft Piarco mij beloofd door te geven aan Le Raizet — het vliegveld van Guadeloupe — waar ik tegen 13 uur hoop aan te komen, dus laten we maar naar beneden gaan. Een oproep van de toren heeft weinig succes, maar ik herinner me nog toen we hier waren in 1956 dat ze je toen ook doodgemoedereerd alleen maar binnen lieten komen; als er toch geen ander verkeer is, wat zul je je dan druk maken?

Ik heb waarachtig nog moeite het vliegveld te vinden; het is een grote lange asphaltstreep in de suikerrietvelden maar omdat ik me van de vorige keer herinner dat het in de buurt van een moderne woonwijk lag kan ik me toch nog op tijd oriënteren. Om één uur zet ik het ding dan neer en wordt begroet door de man van de toren, zelf een enthousiast sportvlieger en, naar mij blijkt, zowat de enige nu op dit siesta uur op Pinkstermaandag op het veld aanwezig. Wat minder prettig is: de lieden van de gasoline zijn ook maar verdwenen; maar, alla, daar wordt een mouw aangepast via Monsieur Favre, de Commandant van het vliegveld en om een uur of half vier kan de PJ BCH Guadeloupe weer verlaten, vol met benzine, met een gelaafde en gedraineerde piloot, een pracht van een weerkaart en een enthousiast wuivende stoet van meteo-mensen, air-traffic controllers en andere officials die allemaal blijken te vliegen en die het liefst waren door blijven gaan met hun verhalen.

Een krans van eilanden.

Wat zal ik zeggen van die laatste 160 mijl naar St. Maarten? Het is eigenlijk net eender als van Trinidad naar Guadeloupe: als een rozenkrans rijen zich de eilanden aaneen: Montserrat, met aan de overkant — een mijl of 20 Oostelijk — Antigua; dan Nevis en St. Kitts — hoe echt groen, grasgroen om het zo eens te zeggen, zijn die eilanden toch allemaal; het maakt zo'n rijke vruchtbare indruk — en dan kom je weer in de Nederlandse Antillen: Statius aan stuurboord. Het had bakboord moeten zijn, maar aan de lijkant vind je nu eenmaal minder bewolking en er is meer te zien. Maar voor dat ik Statius in zicht kreeg had ik onze onvolprezen KLM al gehoord: die was net vertrokken van St. Kitts naar St. Maarten om dan vandaar weer naar Curaçao te vliegen; merkwaardig, maar als je door je koptelefoon het vertrouwde „KLM flight 960" hoort, dan voel je je ineens huis. Het is natuurlijk zottigheid, want je kunt de KLM overal tegenkomen en toch doet het je iets. Ondertussen ben ik Statius gepasseerd; zo uit de lucht ziet het er erg vriendelijk uit; ik ben er eenmaal geweest, Pasen 1956 om er met een zelfgebrachte biefstuk te lunchen: misschien is het toen de Passangraan geweest waarvan ik geschrokken ben maar in elk geval: ik vond het er nu vanuit de lucht vriendelijk uitzien.

Liefelijk St. Maarten.

Eigenlijk had ik nog graag even een ommetje gemaakt over Saba, maar St. Maarten lokt toch wel erg uit de verte; als je nou zo'n vijf uur in het ding gezeten hebt begin je toch weer met genoegen aan de beslane grond te denken. En als dan de KLM skipper zo'n goodbye aan St. Maarten gezegd heeft en overgegaan is naar routefrequency, dan meld ik me maar; het loopt nu tegen vijf uur.

St. Maarten is net als Bonaire: je hebt radio verbinding, maar de radioman zit niet op het veld, dus je komt binnen op eigen verantwoording; je moet zelf maar even kijken of alles o.k. is. Nou, dat blijkt nog al mee te vallen en dus van uit zee de Tri Pacer in een wijde linkse bochtgezet en om tien minuten over vijf staan we in St. Maarten aan de grond. Het veld is helemaal verlaten; je hebt echt het rijk alleen. Je kunt doodgemoedereerd je kist laten uitrollen en dan heerlijk over de baan zwabberen om een goed parkeerplaatsje te zoeken; dat blijkt er te zijn helemaal aan het einde van het veld, waar de Lysander (ik geloof tenminste dat het ding zo heet) staat van Haynen, de eerste man die op Saba geland is. Nou, met die kist, die je recht de lucht in kunt trekken (een knaap van een motor en aardig wat kleppen) en waarmee je bij wijze van spreken op een tafel kunt landen, kun je dat doen; maar je moet kunnen vliegen en dat kent Haynen, de man van St. Barts. Na een minuut of tien is de BCH afgeladen en beschermd tegen de St. Maartense buien; maar zelfs geen taxi is komen opdagen om mij nu eens te gaan verzorgen. Geen nood: de radio verschaft uitkomst; even oproepen en prompt daarna krijg je antwoord dat een taxi onderweg is. En weldra rijd je dan door het liefelijk eiland, dat helaas z'n bevolking niet kan onderhouden en heeft moeten wegsturen naar de olie op Curaçao en Aruba.

Helsinki. — Premier Chroesjtsjef zal eind augustus een bezoek aan Finland brengen. Het Russische persbureau „Tass" maakte bekend, dat hij een Finse uitnodiging heeft aanvaard. Het bezoek aan Finland zal aansluiten op de bezoeken, die hij van 10 tot 25 augustus brengen zal aan Denemarken, Zweden en Noorwegen.

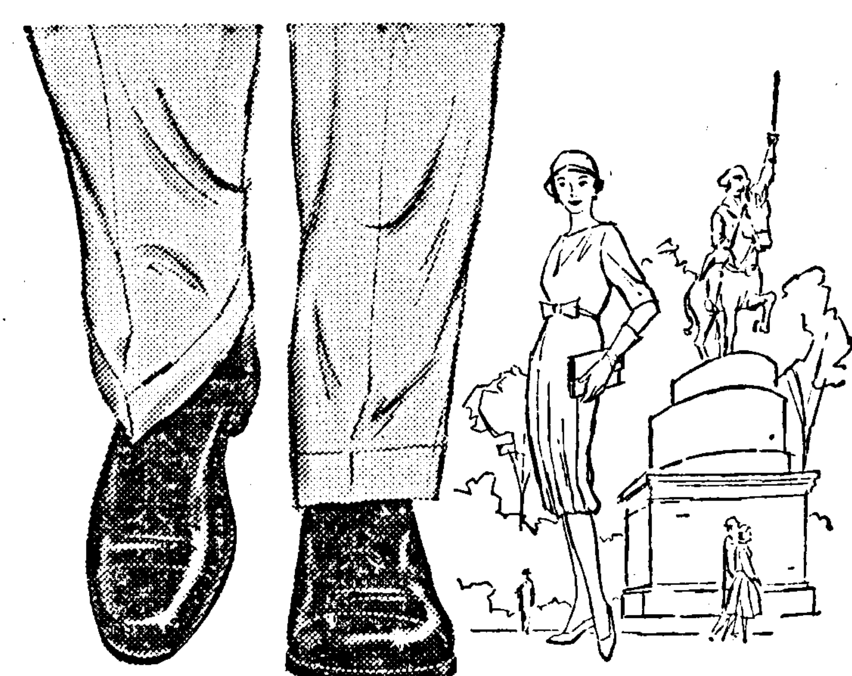
Hollandse Nieuwtjes

U kijkt er van op als U hoort dat waterleiding tot voor kort nog zo iets als luxe was op Terschelling. En als dat Terschelling nu nog een jong broekie was, dan liep het nog niet zo'n vaart, doch het bestaat al 1000 jaren! Enkele dagen geleden kwam de Commissaris van de koningin in Friesland even overwippen naar het lieflijke eiland om er een enorme kraan open te draaien. Toen de Commissaris zich van dit werk gekweten had konden de huisvrouwen aan het werk gaan met leidingwater. Tussen ons gezegd en gezwegen, sinds 1912 had men er al plannen om een waterleiding aan te leggen, zodat men zich langzamerhand ging opmaken voor het gouden jubileum. Toen kostte het 200.000 gld en nu vele tonnen. ● Mogen ook velen klagen over het weer en zo (en wie klaagt er niet in Nederland?), de bijenvolken wrijven zich in hun handen omdat de fruitbloei dit jaar zo lang heeft aangehouden. Daarom hebben die volken niet alleen in hun handen gewreven maar ook die handen in elkaar geslagen en 'n record bereikt van 50 pond honing per volk. En dat is een prestatie voor dat nijvere volkje op de Betuwe. ● De hr. Captijn is niet spoedig tevreden te stellen. Hij is kleurexpert bij een Amsterdamse verffabriek. daarvandaan komt dan waarschijnlijk ook zijn zin om wat kleur aan het leven te geven. Hij vertelde laatst dat hij ook wat fleur wil geven aan het verkeer dat zo grijs is. Er worden nu proeven genomen met gekleurd asfalt. De hr. Captijn was van mening dat de chauffeur op het ogenblik door de troosteloosheid van de weg spoedig geneigd is tot melancholische overpeinzingen en dat is uit den boze. ● Er zit trouwens overal leven in. Nu gaat men er een orkestbak bijbouwen in het Nijmeegse Openluchttheater De Goffert. Hiermede hoopt men de exploitatie ruimere mogelijkheden te bieden. Want het moet gezegd worden: de Nijmeegse bevolking is niet „Goffert-minded" en dies moet men trachten die Nijmegenaren naar de Goffert te trekken. ● In Den Haag is men ook niet mis. Daar gaan de Middelbare scholen trachten even een half millioen bij elkaar te halen. Niet voor d'r eigen natuurlijk maar voor een landbouwschool en een proefstation in Pakistan. Die scholen hebben het oog gericht op de portemonnaie van geheel Nederland en wie zou dat dwaas vinden? ● In Apeldoorn zit men niet bij de pakken neer. Zonder hoofdelijke stemming was de Raad het eens met het College van B. en W. omtrent de bouw van een Cultureel Centrum in het Oranjepark, dat men in bezit verwierf 84 jaar geleden door een schenking van de heer v.d. Houven van Oordt. De moeilijkheden waren echter ontstaan toen de erven van de hr. v.d. Houven van Oordt aan het betogen gingen dat de schenker in 1874 uitdrukkelijk bedongen had dat men nooit zou gaan bouwen in het Oranjepark. Mr. des Tombe, burgemeester van Apeldoorn verklaarde dat de gemeente zich niet gebonden voelt, aangezien de hr. v.d. Houven van Oordt een zakenman was en geen schenker. ● Op 1 juli zal Hoofdcommissaris van Eijk uit de Domstad aftreden. Hij werd onlangs 65 jaar en zal dus wel gaan trekken aan Drees. Twee en veertig jaar lang was hij werkzaam als agent in de Domstad. Hij vond dat de jeugd in zijn jeugdperiode als agent evenveel problemen bood als nu. De hr. van Eijk heeft een warm plaatsje in zijn hart voor de jeugd. Hij heeft er geen spijt van dit beroep gekozen te hebben en zou het een volgende keer zeker weer doen. ● In Almelo importeert een firma klapperpistooltjes. Op zich heeft daar niemand iets tegen. Het is een vreedzame manier om zijn brood te winnen. Toch zit het niet helemaal lekker met die pistooltjes want ze lijken nogal echt. De overeenkomst met een echt paravellum is te goed en daarom heeft de politie in Almelo, Den Bosch en Leeuwaarden deze moordwerktuigen in beslag genomen. Men kan er goed mee dreigen. Het wordt dus een principiele zaak en eerlijk gezegd, vinden we principiele zaken altijd echt. Dus even wachten wat de rechter zegt.

„SRANANTORIE"

● Mr dr Raymond H. Pos, Suriname's gevolmachtigd minister in Nederland, heeft drie weken in Suriname doorgebracht voor overleg met de regering. Op een persconferentie deelde hij mede van gedachten te hebben gewisseld over de status van zijn bureau in Nederland nu het departement Zaken Overzee is opgeheven met volledige instemming der Surinaamse regering. Voor de Surinaamse vertegenwoordiging in Nederland brengt de opheffing minder konsekwenties mede, dan voor de Antilliaanse. Immers in de autonome sfeer heeft Suriname reeds jaren het Commissariaat voor Surinaamse Zaken onder leiding van mr Hein de Vries in Den Haag. De opheffing brengt wel over de interregionale betrekkingen het een en ander mede voor het bureau van dr Pos. Zo zal het personeel moeten worden uitgebreid, o.a. met tenminste een jurist. ● Wat een nieuwe RTC over het Statuut betrof, zeide de Pos het nuttig te achten, dat over de uitvoering van gedachten werd gewisseld. Persoonlijk zag hij het meer als een kwestie van interpretatie op enkele punten, die in de praktijk als gevolg van de soepele redaktie tot verschil van opvatting aanleiding hebben gegeven Hij geloofde, dat voor Suriname het accent bij zulk een gedachtenwisseling meer zou liggen op het vlak der gelijkwaardigheid, terwijl het voor de Antillen meer een zaak zou zijn van het trekken ener duidelijke lijn tussen de autonome sfeer en de koninkrijkssfeer. ● Pos zeide ook gesproken te hebben over de preciese formulering van de voorwaarden der kortlopende lening, welke de regering bij de NHM heeft gesloten In Nederland terug zal hij ook een oriënterend onderzoek moeten doen in verband met het plan een langlopende lening te sluiten. ● Desgevraagd verklaarde hij, dat de Surinaamse regering nog geen beslissing heeft genomen over de mogelijkheid van cassatierechtspraak. ● Naar het zich laat aanzien, zullen de militaire kapellen in Nederland binnen niet al te lange tijd Surinaamse muziek ten gehore brengen. Uit Suriname vertrekt de 14e namelijk kapelmeester J. Posthumus na een detacheringsperiode van anderhalf jaar. Door zijn onvermoeide ijver bij de populaire militaire kapel is Posthumus een populaire figuur in Paramaribo geworden. Hij neemt muziek mede, geschreven door sergt Eddy Snijders, een bekende Surinaamse musikus, welke muziek hij in Nederland zal introduceren. Het zijn twee stukken, Jardin do Palmeira (bolero-mambo) en Poeroe Voetoe (een hot nummertje Surinaamse dansmuziek). Bovendien neemt hij ook heel wat verzameld materiaal mede, dat hij in Nederland zal bewerken.

Stockholm. — Dezer dagen komt een samenstel van drie bruggen in Stockholm tussen het noordelijke en het zuidelijke stadsdeel geheel gereed. De middelste brug, alleen voor autoverkeer, is een vierhonderd meter lang en 22 meter breed en telt drie rijbanen en in beide richtingen.

Wreedheden van de Rode Chinezen

Zojuist is door een Comité van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden een rapport vrijgegeven, waarin wordt vermeld, dat op grond van getuigenverklaringen het aantal personen, dat in de laatste tiental jaren door de Rode Chinezen is vermoord, op dertig miljoen wordt geschat. Dit getal is een weinig hoger dan dat hetwelk algemeen werd aangenomen als de schatting welke het Chinese communistische bloedbad aan mensenlevens heeft gekost. Het is nog ver onder het aantal, dat naar Mao-Tze-tung beweerde, hij kon missen, indien het zou nodig zijn nog meer mensen uit de weg te ruimen om de overwinning van Rood China's oogmerken te verzekeren.

Het cijfer mag ons onbelangrijk lijken. Het is wederom een bewijs, dat het regiem in Rood China geen waarde hecht aan het menselijk leven. Maar dat wisten we reeds.

Van meer betekenis, schrijft de New York Times, zijn de aard en het karakter van de slachtoffers welke uit deze biezondere getuigenissen blijken. De getuigen zijn ontsnapte Chinese Christenen en zij hebben de nadruk gelegd op de verbitterdheid en het sadisme met welke de Communisten hun geloofsgenoten hebben aangevallen. Sommige zijn er zelfs erger aan toe geweest dan de grootgrondbezitters.

Deze getuigen hebben echter ook verklaard, dat de Communistische aanval ook tegen andere morele opvattingen gericht is. Graven zijn ontwijd en omgeploegd in de aanval op de traditionele Chinese verering van de voorouders.

De Confuciaanse ethiek is op niet minder gruwelijke wijze dan de Christelijke onder vuur genomen. Het gehele „commune"-systeem is, zoals blijkt, een poging om de gevestigde moraal en de traditionele grondvesten van de maatschappij te vernietigen.

De gruwelen zijn dan ook niet alleen tegen het menselijke lichaam gericht. Hun doel is het hart en de ziel. Het is niet de man of de vrouw die gedood moeten worden, maar de gedachten, opvattingen, verwachtingen, waarderingen en tradities, die in het leven van deze mensen waarde hadden.

De biezonderheden van de moordpartijen, die in deze getuigenissen worden vermeld, zijn huiveringwekkend. De motieven voor de moordpartijen zijn echter nog schrikwekkender dan deze wandaden zelf.

Cairo. — Een Egyptisch blad meldt, dat de bewapeningsindustrie van de V.A.R. een raket voor middel-verre afstand heeft gekonstrueerd. De raket is geheel met Arabisch materiaal vervaardigd en reeds met sukses in de woestijn beproefd. Het wapen is ontworpen door een Egyptische ingenieur. Er is een speciale fabriek gebouwd, waar de raket in het geheim wordt vervaardigd, aldus „Al Akhmbar".

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

59)

„Mevrouw. Mevrouw hier is toch ene heks. Da wit toch het kleinste kind."

„Zo, zo," zegt Pieter Auguste Perquin. „Zo, zo. Nu Sjef, dat is dan dat. Ga nu maar naar huis."

„Moarre...... 't Is moar, meneer, da'k geen huis heb. Ik zij hier voor dag en nacht. zo gezeid. Altijd geweest. Ik sloap boven de stallen. En nou wil de frulle nie meer.... nou denkt de frulle dad ik...."

Het is de stalknecht Josef Grefkens duidelijk aan te zien, dat zijn arme hoofd de gedachte aan een ander nachtkwartier niet bevatten kan. Zijn hele wereldje is ineengestort en hij heeft de brokken op zijn hoofd gekregen.

„Je zou toch wel onderdak kunnen krijgen in De Gekroonde Hengst. Daar woont je moeder toch ook?"

Sjef Grefkens denkt even na. „Joa, van zellevers. Moar de frulle...... Ziede, meneer, de frulle zal nie willen daddik in het durrep blijf. De frulle, die denkt......"

„Nu ja, vannacht ben je dan toch in allen gevalle onder dak. En wie weet wat er morgen gebeurt."

„De frulle zal het nooit willen daddik in het durrep blijf," herhaalt de stalknecht met een starre hopeloosheid. „Nooit zal ze dat willen."

„Meneer, doar is de peliesie uit Heussen."

„Willen ze......? Komme ze......" stottert Sjef Grefkens.

„Of ze jou komen halen? Man, wees wijzer. Ga jij nu maar naar De Gekroonde Hengst hoor. En dan kom je morgen, zodra ik je laat halen, weer hierheen, begrepen?"

„Joa, meneer moar de frulle......"

„Daar heeft de freule niets over te zeggen. Als ik je laat halen, dan heb je te komen, begrepen, Grefkens?"

De man knikt schuw.

In de hal vindt Perquin een korte, dikke jongeman, die zich voorstelt als inspecteur Bergmans uit Heussen Hij vertelt in één adem, dat hij een agent-chauffeur bij zich heeft, maar verder niemand, omdat het hier toch naar hij meende, een ongeluk betrof nietwaar? Mijnheer Hangst heeft toch immers een dodelijke val gedaan op die jachtrit? Tragisch, ontzettend tragisch, hij was de laatste van zijn familie, baron Hangst. Zo'n oude familie. Het zal een gemis zijn, dat zwaar gevoeld wordt in de streek, ook voor de paardensport. Men wil natuurlijk hopen, dat de freule...... Maar tja, ook in dat geval is het toch maar uitstel van executie, zo gezegd. Hm, tja. Enfin, de nodige formaliteiten......

Hoofdinspecteur Pieter Auguste Perquin heeft vol bewondering geluisterd. Zo lang praten zonder ook maar eenmaal adem te scheppen, dat is een prestatie. Maar nu dan toch eindelijk ook aan deze prestatie een einde schijnt gekomen en de brave man naar adem hapt, maakt hij gauw van de gelegenheid gebruik, om te verklaren, dat het hem wel spijt, maar dat er sterk vermoeden bestaat van moord.

Het welgedane manneke staart hem ontzet aan.

„M...... m...... moord! Maar dat kan toch niet! Dat is toch onmogelijk!" stottert hij. En dan laat hij er hulpeloos op volgen: „Ik heb nog nooit een moord bij de hand gehad."

„O, zoiets valt wel mee," verzekert Perquin vaag. „U heeft natuurlijk in Heussen een politiedokter? Het zou het beste zijn hem dadelijk te waarschuwen......"

Inspecteur Bergmans knikt wijs. „Ja, juist. Ja. Ik kan zeker hier wel even opbellen? De doodsoorzaak staat dus niet helemaal vast, als ik het goed begrijp? Misschien is het toch wel geen moord!" Er klinkt oprechte verlichting in zijn stem.

„Het spijt me, maar het is wel degelijk moord."

„Heeft u dan gewichtige aanwijzingen? Neemt u mij niet kwalijk, mijnheer Perquin," inspecteur Bergmans kleurt als een verlegen schooljongen, „ik weet natuurlijk wel, dat u veel meer ervaring heeft dan ik, ik ben bij slot van rekening maar een kleinsteeds politiemannetje en nog een jong broekje ook. Maar, ziet u, ik ken de mensen hier van haver tot gort, dat heb ik op u voor. En ik zou niemand weten, neen letterlijk niemand, die baron Hangst zou willen vermoorden. U neemt mij, hoop ik, niet kwalijk? Het is maar, als u aanwijzingen heeft, dan natuurlijk......" Zijn stem sterft weg in een onzeker gemompel.

Daar had je het weer. Hangst had geen vijanden, helemaal geen vijanden. Maar Hangst was dan toch maar dood. Zouden ze dat van die andere Hangst, die met madonna Chiara getrouwd was geweest, ook hebben gezegd, als hij gestorven was in plaats van haar te overleven? Nu ja, hij had beter gedaan niet zo in dat bruine boekje te neuzen. Het leven was geen goedkope film met dito herhalingen. Deze Hangst was in allen gevalle niet vergiftigd. En mevrouw Claire mocht nu nog zo coquetteren met de gelijkenis met haar Italiaanse naamgenote, daarom was ze toch nog geen precieze herhaling van die dame. Bovendien zou het al heel dwaas zijn alleen omdat Hubert Hangst was vermoord, over het hoofd te zien, dat er een heel sluwe intrigue had bestaan om zijn vrouw van de kaart te helpen. Of was die intrigue een camouflage geweest, een afleidingsmanoeuvre? Was het de moordenaar al die tijd te doen geweest om Hangst zelf? Het wordt werkelijk hoog tijd, dat hij zijn gegevens en vermoedens eens zorgvuldig sorteert. Maar wat die dikkert daar kletst van „geen vijanden", dat is onzin. Die man, die ruiter die hij, Perquin, een ogenblik achter Hangst gezien had met opgeheven arm...... Enfin, er zou veel, neen, alles afhangen van de uitslag van de sectie. Als de doodsoorzaak was, wat hij vermoedde, dan......

„Ja, hoort u eens," zegt hij een beetje kriegel, „natuurlijk heb ik aanwijzingen. Daar heb je dat zadel......"

„De buiksingel was gebroken, nietwaar? Zoiets kan toch een gevolg zijn van slijtage of zo," meent Bergmans. Op zijn vollemaansgezicht staat duidelijk afkeer en onwil te lezen te geloven in een moord op een zo prominente persoonlijkheid als Hubert baron Hangst van Ter Weem.

(Wordt vervolgd).

GROTE ACTIVITEIT IN TONEELWERELD

Oranjestad — Dank zij de aanwezigheid van regisseurs Elly en Piet Kamerman heerst er grote activiteit in de Arubaanse toneelwereld. Op 3 juli a.s. zal de Amateurstoneelgroep Aruba „Bal des Valeurs" (het dievenbal) ten tonele voeren. De heer en mevrouw Piet Wurtz zijn met vakantie en zullen dit keer niet van de partij zijn. De voornaamste spelers zijn: Dien van Hoorn, Margriet Heufke, Els van der Kuyp, Anton Goetze, Ernest Kedvel, Olivier Bijl, Piet Putter, Ab van Herwaarden, Wil en Muys Merx.

Midden augustus, na het bezoek van de nederlandse toneelgroep, treden een aantal spelers voor het voetlicht met een papiaments toneelspel, „Gabric", een aan lokale eisen aangepast papiaments stuk, naar het amerikaanse spel ‚Harvey' van Mary Chase.

Tegen eind augustus is de opvoering te verwachten van „Petrified Forest" van Robert Sherwood in nederlandse vertaling van Elly Kamerman, op te voeren door een toneelgroep van het A.N.V.

ERIC D'ARNAULT geslaagd

Oranjestad. — Uit Nederland werd het goede bericht ontvangen dat Eric d'Arnault is geslaagd voor het examen bedrijsleider in de autohandel. Onze gelukwensen.

Oranjestad — Groot was de belangstelling voor de twee avonden, georganiseerd door de Arubaanse volksuniversiteit, waar de nederlandse schrijvers Simon Carmiggelt en L. Uittenbogaard op zeer boeiende wijze uit en over hun werk vertelden. In de pauze signeerden de schrijvers hun boeken. De Aruba Boekhandel verleende een voortreffelijke service, door in de hall van de schouwburg boeken van beide schrijvers ten verkoop te bieden. Gisteren en vandaag spraken de schrijvers ook voor de schooljeugd.

Surinaams politicus op bezoek

Oranjestad — Vanmorgen werd op Aruba verwacht de bekende Surinaamse politicus Juust Rens, lid van de Surinaamse staten en verbonden aan de Surinaamse voorlichtingsdienst. De heer Rens is onderweg naar Nederland. Vanavond zal de bezoeker spreken tijdens een speciale bijeenkomst voor leden van de vereniging Suriname en belangstellenden in het verenigings gebouw van de Surinamers in Sint Nicolaas.

GROETENPROGRAMMA VOZ DI ARUBA

Oranjestad — De Arubaanse leerlingen, wier stemmen vanavond om 6.45 uur via Voz di Aruba te luisteren zijn! Canisia Figaroa, Edith Ormyn Yvonne Watthey, Jane Lejuez, Stella en Doris Habibe. Zij spreken vanuit het H. Hartschool te Reuven. Zaterdag a.s. om 1.45 wordt het programma herhaald.

JONG ARUBA bevecht eerste zege

Oranjestad. — De nieuwelingen van de A-klasse, Jong Aruba wisten gisteren hun eerste overwinning te behalen in de competitie door een 6—1 zege op Estrella. De eerste drie wedstrijden werden alle verloren.

Gisteren hadden de jongens van Noord bij de rust al een voorsprong van 3-1. Doelpunten van Perez en Rosa (twee maal). Het enige doelpunt van Estrella werd gescoord door Esie Croes.

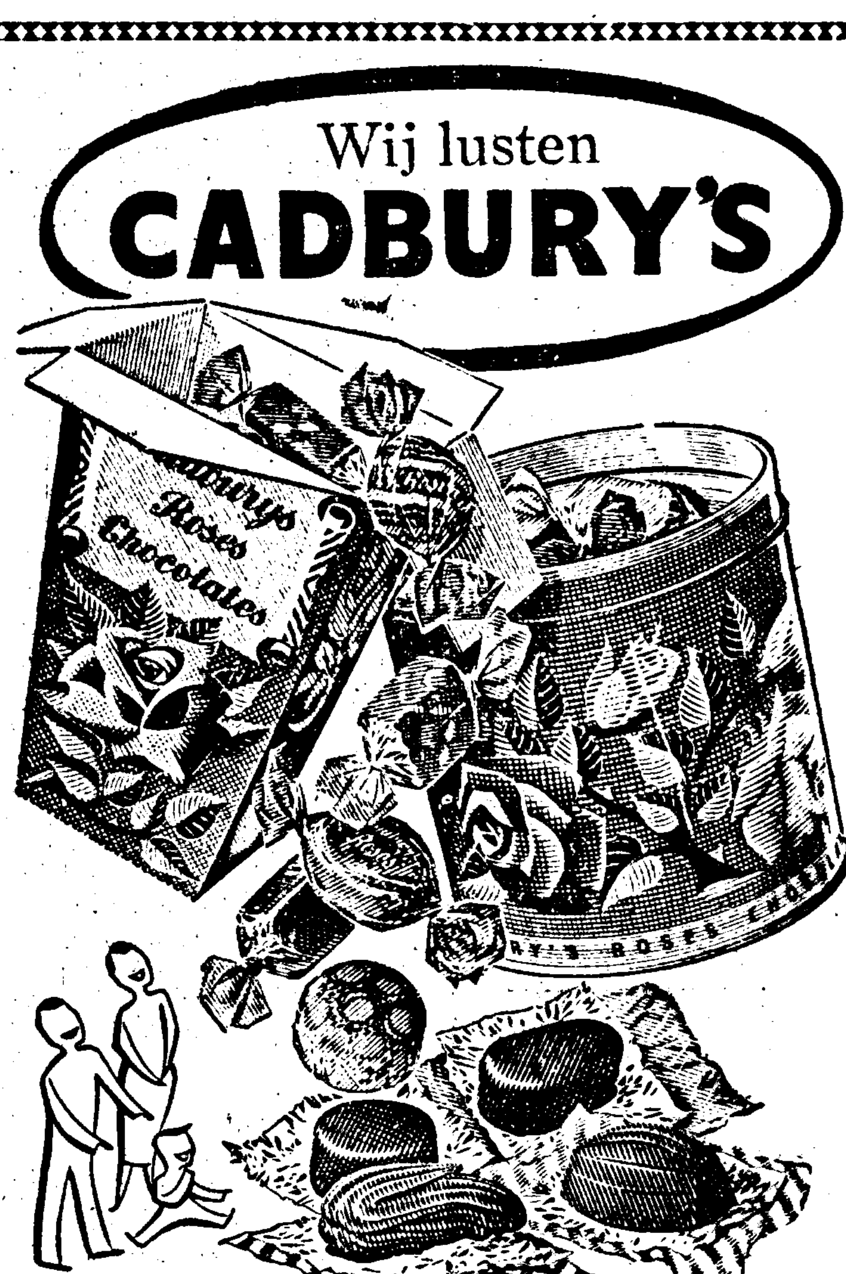
In de tweede helft scoorde Antero Giel nog twee maal voor Noord en kort voor het einde scoorde Cicilio Farro nog eens. Door deze fraaie overwinning van Jong Aruba, is Estrella nu hekkensluiter op de competitieranglijst.

Internationale Scheepvaart-Conferentie

Overheidsingrijpen op Scheepvaartgebied ondermijnt economische kracht

Washington. — De Europese deelnemers aan de scheepvaart-conferentie die maandag in Washington is begonnen, hebben op de eerste bijeenkomst verklaard dat de economische kracht van de vrije wereld wordt ondermijnd door uitbreiding van overheidsingrijpen op scheepvaartgebied dat het normale handelspatroon verwringt.

Zij legden de verklaring af nadat de Amerikaanse waarnemende minister van buitenlandse zaken, Dillon, had verklaard dat de Amerikaanse koopvaardij regeringssteun nodig heeft om met het buitenland te kunnen concurreren. Hij geloofde evenwel dat de moeilijkheden met het scheepvaartverkeer vooral het gevolg waren van een teveel aan oude en ondoelmatige schepen die niet met nieuwere en zuiniger schepen kunnen wedijveren.

PROGRAMMA RADIO KELKBOOM

Oranjestad — Het liedje van deze week (vrijdag om zes uur):

Ik voer laatst over zee, Wil je mee?
En ik voer laatst over zee
Al met een houten lepeltje,
Lepeltje, lepeltje, lepeltje,
Het steeltje brak in twee,
Het steeltje brak in twee.

Toen ik daar over kwam, Ja kwam,
Toen ik daar over kwam.
Toen kraaiden alle hanen,
Van snel-re-bel en rom-pom-pom.
Den dageraad ik vernam,
Den dageraad ik vernam.

Nog twee coupletjes van „Het Oorlogsschip":

En 't vlees was daar goedkoop,
En 't vlees was daar goedkoop,
Men kocht er vijf en twintig pond
Voor één gladhouten knoop,
Men kocht er vijf en twintig pond
Voor één gladhouten knoop.

En dan nog vrij te huis,
En dan nog vrij te huis,
Van dragers, die niet groter zijn,
Dan een verdroogde luis
Van dragers, die niet groter zijn,
Dan een verdroogde luis.

Debutantje: Guus Harting.

Arubaanse Selectie naar COSTA RICA ?

Oranjestad. — De Arubaanse voetbalbond heeft een telegrafische uitnodiging ontvangen om enkele wedstrijden in Costa Rica te komen spelen in een door Saprisa te organiseren tournooi. Het bestuur heeft geantwoord graag te komen als bepaalde voorwaarden worden geaccepteerd.

Als alles doorgaat gaan er 18 spelers, 1 masseur, een trainer en twee bestuursleden. De AVB is na 28 juni bereid naar Costa Rica te gaan, dus na de sportweek van de ASU, waarin de Arubaanse selektie tegen Curaçao uitkomt.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Ignatio Koolman, Wayacka 9 vond een zak met aardappelen in de omgeving van Wayacka.

Teresa Marquez, Nicaraguastraat 6, verloor een bos sleutels.

In de B.v.d. Veen Zeppenfeldstraat te San Nicolas raakten twee dames slaags. Met een harde rechtse joeg de ene de andere door de ruiten van Veld Stores. 2 ruiten gingen aan scherven, en beide dames werden licht gewond. Na dokters behandeling werd proces verbaal opgemaakt.

Drie feestelingen, die achter de Texas Furniture Store aan het drinken waren, staken afval in brand De drie brandstichters, die in kennelijke staat verkeerden, werden ter ontnuchtering ingesloten. Bij het ontwaken wachtte hen een proces-verbaal.

Scheepvaart: Er kwamen er 8 schepen binnen, en er vertrokken er 8.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 1 juni werd geboren: Clyde Stephen, zoon van de heer en mevrouw M. L. Morgan-Illidge W. Ri H. 46 en Kimberly Laura, dochter van de heer en mevrouw G. V. Roberson-Myers — Bung 125 S. C.

Op 2 juni Isabel Marcelina, dochter van de heer en mevrouw A. E. Bernabela-Christiaans — Marnixstraat 2 en Lourdes Bernadetta, dochter van de heer en mevrouw S. J. Figaroa-Lopez — San Miguel 16.

Op 5 juni Kenneth Mickey, zoon van de heer en mevrouw W. K. Kong-Hassel — W. K. 1B.

Op 7 juni Johnny Harold, zoon van de heer en mevrouw H. M. Dijkhoff-Petrocchi — Tanki Leendert 178.

Op 9 juni Lourdes Violeta, dochter van de heer en mevrouw J. A. Wilson-Gonzalez — Village Noord 92.

Op 8 juni overleed: Bernadeta Adelaida Kelly — Bubali 98.

AGENDA ARUBA

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233. Woensdag 10 juni 1959.

Bioscopen:

De Veer, 8.30 uur: „THE SHEEPMAN". Glenn Ford, Shirley MacLaine. Alle leeftijden.

Rialto, 8.00 uur: „EL CIRCO". (Spaans) Cantiflas, Gloria Lynch. Alle leeftijden.

Principal, 8.00 uur: „THE HAUNTED STRANGER". Boris Karloff, Anthony Dawson. 18 j.

Aurora, 7.30 uur: „DIOS NO LO JUIERA". (Spaans) Silvia Pinal, Jorge Martinez, Raul Ramirez. 18 jaar.

Savaneta, 7.30 uur: „EL SALARIO DEL MIEDO". (Frans met Spaanse tekst) Charles Vanel, Yves Montand. 18 jaar.

Nachtdiensten Botica's:

Oranjestad: BOTICA ARUBA. Tel.: 1080.

San Nicolaas: BOTICA CENTRAL. Tel.: 5119.

Gezien vanuit Boedapest

Een Federatie van Communistische landen?

door JOSEPH ALSOP

Boedapest. — Een bezoek aan Hongarije werpt een onschatbaar licht op de huidige situatie in Europa. Gezien vanuit Boedapest verschijnt de Berlijnse crisis eigenlijk in een totaal nieuwe gedaante. Met name bestaan er hier aanwijzingen, dat Nikita Khroesjtsjev thans rondloopt met plannen voor een zeer vergaande reorganisatie van het gehele Sovjetrijk. Als dit juist is (en de aanwijzingen te Boedavest drijven op een interessante wijze de spot met speculaties in hoge westelijke kringen in Genève en Moskou), dan wil Khroesjtsjev als een eerste noodzakelijke stap op de weg naar die reorganisatie van zijn imperium de positie van zijn Oostduitse marionetten versterken.

Khroesjtsjev heeft zelf in zekere zin laten doorschemeren, dat hij iets groots in de zin heeft. Zo gaf hij in zijn toespraak te Leipzig, tijdens zijn bezoek aan Oost-Duitsland, een opsomming van alle gewijzigde en betwiste grenzen in Oost-Europa — de Pools-Duitse grens aan de Oder en de Neisse; de grenzen van de Sovjet-Unie zelf met Polen en Roemenië; de Roemeens-Hongaarse grens, enzovoort. Nadat hij al deze mogelijke twisthaarden op een rijtje had gezet, vuifde hij de gedachte weg, dat daaruit werkelijk moeilijkheden zouden kunnen ontstaan. Grensgeschillen tussen socialistische staten, zo verklaarde hij, zijn ondenkbaar; en rouwens, zo voegde hij daar geheimzinnig aan toe, er zal een tijd komen, waarin degrenzen binnen het socialistische blok hun betekenis geheel verliezen.

Deze voorspelling van Khroesjtsjev schijnt in precies dezelfde richting te wijzen als de tekenen, die in Boedapest worden opgemerkt. Zij schijnt eigenlijk te wijzen op een versmelting van alle bestaande staten in het imperium van het Kremlin tot een of andere grootscheepse unie. Natuurlijk bestaan er geen plannen om Polen, Hongarije en de andere landen in Oost-Europa te verlagen tot de status van de Oekraïne en Wit-Rusland dat zou te radicaal zijn. Maar het zou niet radicaal zijn de Sovjet-Unie de Europese satellieten, misschien zelfs China, Noord-Korea en Noord-Vietnam, samen te vatten in één enkele eusachtige federatie.

Zulk een federatie zou geen ingrijpende, fundamentele veranderingen in de bestaande verhoudingen nodig maken. Het besturende lichaam of de besturende lichamen — wellicht samengesteld uit de eerste secretarissen van de communistische partijen met Khroesjtsjev als voorzitter — zouden stellig de economische en de buitenlandse politiek van het gehele blok coördineren. Maar dat doet het Kremlin nu ook al. Althans bij het begin zou de federatie wellicht weinig meer zijn dan het Kremlin onder een andere naam.

Maar zelfs als zij zuiver formeel van aard blijft, zou zij een dergelijke federatie twee zeer grote voordelen bieden. Allereerst zou hij een rechtsgrond opleveren, die zelfs in de Verenigde Naties bruikbaar zou kunnen zijn, voor de her-bezetting van iedere provincie die na de aftocht van de plaatselijke Sovjet-garnizoenen in opstand zou komen. Dat is van groot belang, omdat Khroesjtsjev zijn troepen uit heel Oost-Europa, met uitzondering van Oost-Duitsland, wil terugtrekken. Nog zeer onlangs voorspelde hij zelfs vrolijk een spoedige terugtrekking van de Sovjet-bezetting uit Hongarije, waar de troepen van het Rode Leger de kurk zijn, waarop de regering drijft.

Het ligt voor de hand, dat een enigszins grootscheepse terugtrekking van troepen uit Oost-Europa een verschrikkelijk riskante „onderneming is, dat wil zeggen zolang de consequentie daarvan een herhaling van het vreselijke Hongaarse drama —maar dan op een nog groter schaal — zou kunnen zijn. Maar als alle Europese satellieten formeel worden ondergebracht in een groter federaal geheel, dan kan de nieuwe super-regering volhouden, dat iedere plaatselijke opstand een zuiver binnenlandse affaire" is. Aan de bijzondere eisen die in een V.N.-debat naar voren komen, wordt aldus voldaan en de noodzakelijke bloedbaden kunnen worden aangericht, zonder dat enig wormverzuim wordt gepleegd.

Daarnaast koestert Khroesjtsjev wellicht de hoop, dat een plan voor de vorming van een federatie op de duur de oplossing zal brengen van een geweldig politiek probleem, dat hier in Hongarije en trouwens in geheel Oost-Europa de verhoudingen domineert. En dat komt hierop neer, probleem hierop neer, dat alle Hongaren, met inbegrip van grote aantallen Hongaarse communisten, hun regering eenvoudig zien als een plaatselijk koloniaal bestuur. Zolang dat gevoel blijft bestaan, kan geen enkele mate van materiële vooruitgang de massa's verzoenen met hun regeringen. Zoals in alle koloniale situaties zal het verzet tegen het kolonialisme sterker zijn dan alle andere factoren.

Een federatie echter zal een groot deel van nog resterende hoop op een toekomstige bevrijding kunnen doven. Het wegnemen van de laatste hoop is het veiligste wapen tegen moreel verzet. En wanneer iedere hoop is weggevaagd, zal het bestaan en het symbool van een federatie de volkeren uit de satelliet-landen er tenslotte wellicht toe brengen te vergeten, dat zij in een koloniale toestand verkeren.

Als Nikita Khroesjtsjev werkelijk rondloopt met dit gewaagde plan, dan zijn de motieven, waarom hij veranderingen in Berlijn en Oost-Duitsland verlangt, inderdaad zeer sterk. De aanwijzingen in Boedapest zijn lang niet beslissend. Toch is het duidelijk, dat de mogelijkheid, dat Khroesjtsjev iets dergelijks in de zin heeft, zeer wel aanwezig is. En alleen al het bestaan van deze mogelijkheid is belangrijk genoeg om er melding van te maken.

„THE TIMES" wordt genationaliseerd

Londen — Een in het Engelse Lagerhuis geopperd voorstel om het Londense dagblad „The Times" te nationaliseren is vandaag in eerste lezing zonder tegenstemmen goedgekeurd. De nationalisatie van het grote Engelse blad was voorgesteld door een socialistisch lid.

Kruitvat KASJMIR kan uitbarsting veroorzaken

Moezaffarab (Kasjmir) — Generaal Ajoeb Khan, president en premier van Pakistan, heeft dinsdag op een persconferentie te Moezaffarab Azad, in Kasjmir, verklaard dat het vraagstuk-Kasjmir een kruitvat vormde en dat het, indien het niet op vreedzame wijze werd geregeld, een grote uitbarsting zou kunnen veroorzaken.

Hij verklaarde verder dat er „aanwijzingen bestaan, dat de landen, wier belangen vergen dat de vrede in Voor-Indie wordt gehandhaafd, bezig zijn een draai te nemen, die verdere onverantwoordelijkheid en onverzoenlijkheid van India zou aanmoedigen.

BOLS BEVREDIGEND

Schiedam — In het jaarverslag Lucas Bols wordt opgemerkt dat de ontwikkeling van Bols op de Venezolaanse markt bevredigend was. De export van Bols zeer oude genever naar de Nederlandse Antillen is ook in 1958 weer gunstig verlopen, terwijl de afzet naar het overige Caraïbische gebied ongeveer op peil bleef. Samen met de agenten te Kingston (Jamaica) werd aldaar een produktiebedrijf opgericht.

Het besluit van de voorzitter van het hoofdstembureau voor verkiezing van de leden van de Eilandsraad van het eilandgebied Curaçao waarbij de heer M. A. MARGARETHA benoemd werd verklaard tot lid van de Eilandsraad in plaats van de heer E. J. BROOS, die zijn benoeming als lid van de Eilandsraad niet heeft aangenomen, is ter inzage voor een ieder neergelegd ten kantore van het bevolkingsregister, Pietermaai 23.

Curaçao, 9 juni 1959.
Namens de voorzitter van het hoofdstembureau.
Het Hoofd van de afd. B.S., B. & V.
A. L. HOLLANDER.

Ongeluk op Salinja

Omstreeks twaalf uur hedenmorgen is op Salinja, ter hoogte van Panaderia Gonzalez een Venezolaan bij het oversteken door een auto gegrepen. Met een gebroken been en een hersenschudding is betrokkene naar het St. Elisabeth Gasthuis vervoerd.

Spanning tussen Jordanie en de V.A.R.

Vertegenwoordiger van Secretaris Generaal der V.N. naar Amman teruggeroepen

Amman. — Pier Spinelli, de vertegenwoordiger van de algemene secretaris der V.N. in het Midden-Oosten, is op zijn standplaats in de Jordaanse hoofdstad teruggekeerd in verband met de crisis, die tussen Jordanië en de Verenigde Arabische Republiek is uitgebroken.

Spinelli, die tevens directeur is van het Europese bureau der V.N., bevond zich te Genève, waar hij de werkzaamheden van de 43e internationale arbeidsconferentie volgde.

Een woordvoerder van de V.N. te Amman sprak de geruchten tegen, volgens welke Spinelli zich wellicht naar Damascus of Cairo zal begeven. „Er is geen sprake van tussen de V.A.R. en Jordanië te bemiddelen", zei hij. „De rol van Spinelli is voorlopig de secretaris-generaal van de V.N. op de hoogte te houden van de toestand"

De Jordaanse regering heeft ontkend, dat zij bij de V.N. tegen de V.A.R. een klacht heeft ingediend in verband met de sluiting van de Syrische grens. Wel gaf zij haar vertegenwoordiger opdracht de aandacht van de Verenigde Naties te vestigen op de incidenten, die zich aan de grens van de Syrische provincie der V.A.R. hebben voorgedaan.

Yankees en Baltimore boeken winst, terwijl White Sox en Cleveland verliezen

SINT LOUIS CARDINALS verslaan MILWAUKEE met 12 - 3 score

National League

Een homerun van Bobby Thomson die goed was voor drie runs, en een andere homerun van twee runs van Ernie Banks (14) gaven gistedmiddag de Chicago Cubs een 8—4 overwinning op de Cincinnati Redlegs. Long (8) sloeg ook een homerun voor de Cubs. Vada Pinson sloeg één voor de verliezende Redlegs. Bill Henry (4—2 was de winnende pitcher en Joe Nuxhall (3—4) de verliezer.

Linescore:

		R	H	E
Cincinnati	000 121 000 -	4	7	0
Chicago	000 130 31- -	8	16	0

Wally Moon sloeg een „double" in de zesde inning, waardoor Charlie Neal de run kon scoren, die de Los Angeles Dodgers een overwinning van 3—2 gaf op de Philadelphia Phillies. Stan Williams (3—1) was de winnende pitcher en Ray Semproch (2—4) de verliezer.

Linescore:

		R	H	E
Los Angeles	010 101 000 -	3	4	1
Phil.	101 000 000 -	2	5	2

... schade aan ogen....

De St. Louis Cardinals namen wraak op hun oude „nemesis" Warren Spahn (7—7) en sloegen 16-hits voor een 12—3 overwinning op de Milwaukee Braves, achter de 7-hit pitching van Larry Jackson (4—6). Ken Boyer (13) en Gino Cimoli (5) sloegen homeruns voor de Cardinals. Mantilla sloeg zijn eerste van dit seizoen voor de Braves.

Linescore:

		R	H	E
Milwaukee	000 001 200 -	3	7	0
St. Louis	000 235 02- -	12	16	0

Johny Antonelli stond maar 5 hits toe aan de Pittsburgh Pirates en de San Francisco Giants wonnen met 6—2. De „lefthanded" Antonelli had acht „strike-outs", gaf twee „bases-on-balls" en won zijn achtste wedstrijd van dit seizoen tegen 3 verloren partijen. Don Hoak (6) en Dick Stuart (9) sloegen homerun voor de Pirates.

Linescore:

		R	H	E
San Fran.	100 002 300 -	6	11	0
Pittsburgh	000 000 101 -	2	5	2

De stand in de National League:

Milwaukee	32	21	-
San Francisco	31	24	2
Chicago	29	26	4
Los Angeles	29	26	4
Pittsburgh	28	27	5
Cincinnati	25	29	7½
St. Louis	21	31	10½
Philadelphia	20	31	11

Wedstrijden van vandaag in de National League:

Milwaukee in St. Louis ('s avonds) Rush (4—1) tegen Kellned (1—1).

San Francisco in Pittsburgh ('s avonds) Sam Jones (6—5) tegen Witt (0—4).

Los Angeles in Philadelphia ('s avonds) McDevitt (3—5) tegen Conley (2—3).

Cincinnati in Chicago ('s middags) Purkey (5—7) tegen Hobbie (6—5).

American League

Gene Woodling (7) en Alfonso Carasquel (2) sloegen elk homeruns goed voor twee runs, en de Baltimore Orioles wonnen met 7—3 van de Cleveland Indians en staan nu gelijk op de eerste plaats van de American League samen met de Chicago White Sox. Johnson (3—1) was de winnende pitcher en Grant (3—2) de verliezer.

Linescore:

		R	H	E
Cleveland	011 100 000 -	3	8	2
Baltimore	200 032 00- -	7	11	2

De Boston Red Sox sloegen zes hits en scoorde 5 runs in de eerste inning en wonnen met 5—2 van de Detroit Tigers. Charlie Maxwell sloeg een twee-run homerun voor de Tigers. Jerry Casale (4—4) was de winnende pitcher en Davie (2-2) de vedliezer.

Linescore:

		R	H	E
Detroit	000 200 000 -	2	4	1
Boston	500 000 00- -	5	9	0

Relief-pitcher Turk Lown gaf drie „bases-on-balls" op in de achtste inning, waardoor drie runs scoorden en de Washington Senators met 7—4 wonnen van de Chicago White Sox. Clevenger (2—1) was de winnende pitcher en Turk Lown (3—2) de verliezer. Alisson (14) sloeg twee homeruns voor de Senators.

Linescore:

		R	H	E
Chicago	100 100 200 -	4	12	2
Washington	100 100 23- -	7	10	0

Hector Lopez sloeg een „two-base-hit" in de dertiende inning en de New York Yankees wonnen met 9—8 van de Kansas City Athletics. Het was de tiende gewonnen partij van hun laatste twaalf voor de Yankees, die nu gelijk staan op de vierde plaats met de Detroit Tigers. Relief-pitcher Jim Coates (1—0) was de winnende pitcher en ex-Yankee pitcher Tom Sturdivant (1—3) was de verliezer. Norman Sieber (5) en Mickey Mantle (11) sloegen homeruns voor de Yankees.

Linescore:

		R	H	E
Kansas City	000 520 100 000 0 -	8	12	2
New York	130 201 001 000 1 -	9	17	3

De stand in de American League:

Baltimore	29	24	-
Chicago	29	24	-
Cleveland	26	24	1½
Detroit	26	26	2½
New York	25	25	2½
Kansas City	24	25	3
Washington	24	29	5
Boston	23	29	5½

Wedstrijden van vandaag in de American League:

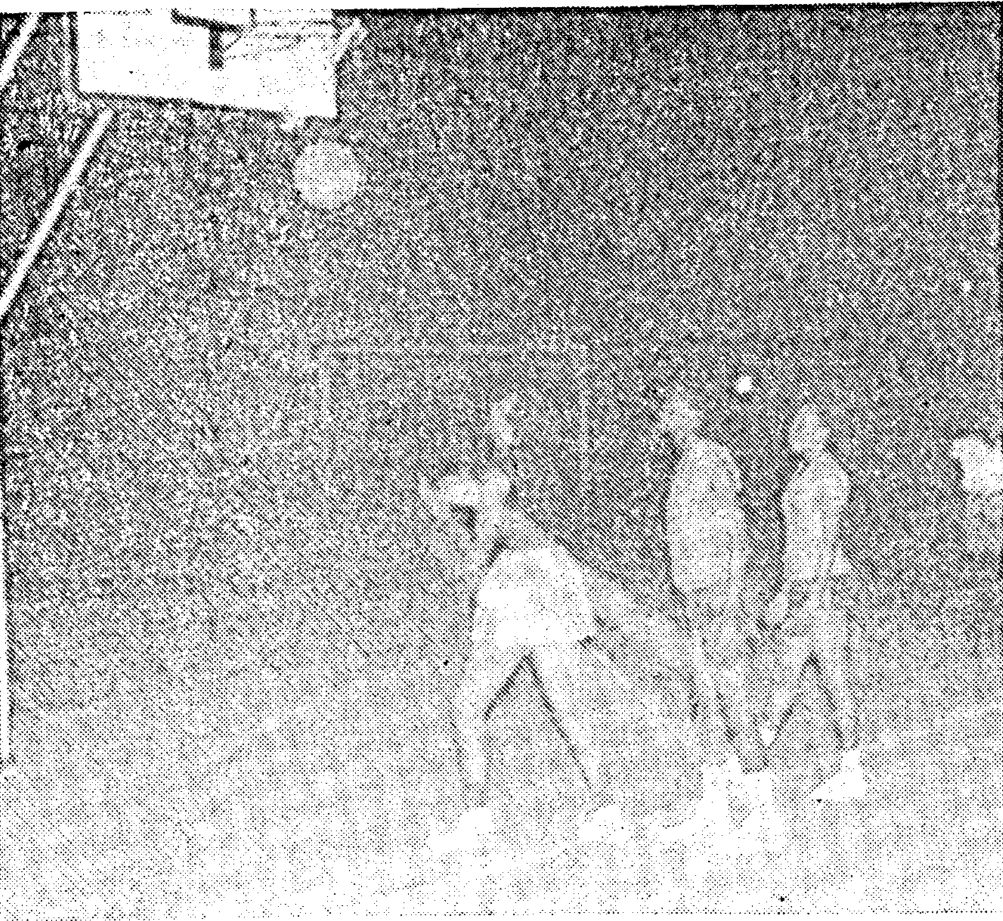
Chicago in Washington ('s avonds) Wynn (7—4) tegen Woodeshick (0-0)

Cleveland in Baltimore ('s avonds) Bell (4—5) tegen Walker (4—2).

Detroit in Boston ('s middags) Foytack (4—6) tegen Delock (5—4).

Kansas City in New York ('s middags) Daley (5—3) tegen Ditmar (3—4).

Praag. — De Tsjechoslowaakse Journalistenbond organiseert van 8 tot 10 juni as. in Praag een conferentie van redakteuren over buitenlandse politiek, waarop deelnemers uit 30 landen worden verwacht.

Een opname tijdens de basketball-wedstrijd tussen de damesteams „Cas Corá" en Jong-Curacao, die de wedstrijd won.

Trek in een biertje kostte Sabaan twee weken

Amsterdam. — De politierechter te Amsterdam heeft de 30-jarige op Saba geboren stoker John Clifton Barnes konform de eis veroordeeld tot 14 dagen gevangenisstraf. Barnes had in de nacht van zaterdag 7 op zondag 8 februari op de Nieuwmarkt te Amsterdam een Finse zeeman met een mes door de linkerwang gestoken. Die zeeman was 's nachts om drie uur op de Zeedijk naar hem toe gekomen en had gevraagd waar hij een taxi kon vinden. Barnes had hem naar de taxistandplaats op de Nieuwmarkt gebracht en had daar aan de Fin een gulden gevraagd om een biertje te kopen. Toen de Fin hem enig klein geld gaf (33 cent), was Barnes blijven aandringen om een gulden en had toen de zeeman daar niet voor bleek te voelen, een mes getrokken en de Fin in de wang gestoken.

—x—

New York — Het Amerikaanse leger heeft de beschikking gekregen over een toestel voor waarnemingsdoeleinden dat het midden houdt tussen een hefschroefvliegtuig en een gewoon vliegtuig.

Dit toestel de „Doak 16" bezit korte vleugels, met aan de uiteinden motoren, die naar gelang er gestegen of gevlogen moet worden in verticale of horizontale stand kunnen worden gebracht.

In vier jaar tijd vonden 64 boksers de dood in de ring

Fatale schade aan hersenweefsel

Londen. — In het gezaghebbende Engelse medische weekblad „The Lancet" is een artikel gepubliceerd, waarin een scherpe aanval wordt gedaan op de bokssport.

Er wordt in gesteld, dat de medische gevaren aan het boksen verbonden het absoluut noodzakelijk maken deze sport te verbieden.

Een dergelijk verbod zou natuurlijk veel tegenstand ontmoeten, omdat er grote financiële belangen op het spel staan. Bovendien zal er strijd geleverd moeten worden tegen de sensatie-lust van het publiek, dat van wrede en bloedige tonelen houdt en tegen de onverschilligheid van de massa, aldus „The Lancet".

Boksen kan een fatale schade aanrichten aan het hersenweefsel en oogaandoeningen veroorzaken. In vier jaar vonden 64 boksers de dood in de ring. Onder hen waren 22 amateurs.

„Te Lancet" vestigt verder de aandacht op het feit, dat er niet alleen niets wordt gedaan het „kwaad" te beteugelen, maar dat officiële organen, als de Britse televisie-stichting de gevechten onder de ogen van een groot publiek brengen, waarbij zich vaak jonge kinderen bevinden.

ELINKWIJK KOMT WEL (Slot)

Utrecht — De voetbalbonden van Suriname en Aruba zijn het toch nog eens geworden over de financiele bijdrage van Aruba aan de toernee van Elinkwijk naar de West. Dit betekent dat de gehele toernee van de Utrechtse eredivisie club, waarvoor op 17 juli wordt vertrokken doorgang zal kunnen vinden. Elinkwijk speelt achtereenvolgens in Suriname, op Curacao, Aruba en tenslotte nog eens in Suriname.

Titelgevecht tussen PATTERSON en JOHANSSON gaat door

New York — Een federale rechter van de staat New York, Irving Kaufmann, heeft de eis van Eddie Machen in de zaak tegen de Zweedse bokser Johansson verworpen.

De Amerikaanse zwaargewicht had Johansson een proces aangedaan omdat hij meende recht te hebben op een revanche voor de k.o.-nederlaag die hij vorig jaar in Goeteborg leed. Hij had daarom de rechter verzocht een gevecht tussen Patterson en Johansson te verbieden.

Nu de rechter op dit verzoek niet is ingegaan, zal dit gevecht met als inzet de wereldtitel in het zwaargewicht, op 25 juni in het Yankee Stadium te New York worden geleverd.

Bespreking van „Zaken buiten Bestek" tussen Westerse Drie

Geneve — De ministers van buitenlandse zaken van Amerika, Frankrijk en Engeland hebben dinsdagochtend in de woning van Herter een onverwachte bespreking gehad over „zaken die buiten het bestek van de ministersconferentie vallen", zoals een Amerikaanse woordvoerder het zei. Hij wilde geen verdere bijzonderheden geven.

Diplomatieke waarnemers achten het niet uitgesloten dat gesproken is over Frankrijks weigering Amerikaanse atoomwapens op Franse bodem te laten opslaan, tenzij onder Frans toezicht.

Noord-Ierland niet naar de Wereldkampioenschappen VOETBAL

Belfast. — De zondagsrust is er oorzaak van dat het nationale elftal van Noord-Ierland niet bij de wereldkampioenschappen voetbal 1962 aanwezig zal zijn.

De Noord-Ierse Voetbalbond zou onlangs een amendement te behandelen krijgen van de belangrijke club Linfield om de regels inzake het spelen op zondag te wijzigen voor de wereldkampioenschappen 1962 Het voorstel werd niet in stemming gebracht omdat te weinig clubs het wilden steunen.

Zo zal dus het land dat in 1958 de kwartfinales bereikte, bij de volgende wereldkampioenschappen voetbal niet vertegenwoordigd zijn.

Het team van Scherpenheuvel, dat het hedenavond zal opnemen tegen Riverside.

HET CONGRES OORLOG EN VREDE

Hoe kan een DREIGENDE Oorlog voorkomen worden?

De strategische, volkenrechtelijke en economische mogelijkheden

(Van een verslaggever)

Welke wegen bestaan er om te ontkomen aan de dreigende oorlog? Op deze brandende vraag hebben onlangs in de aula van het universiteitsgebouw te Utrecht drie sprekers — en generaal en tweehoogleraren — een antwoord trachten te geven. Het probleem was hun voorgelegd door de organisatoren van het congres „Oorlog en Vrede", dat aan de Utrechtse universitaire gemeenschap is aangeboden door de katholieke studentenvereniging Veritas ter gelegenheid van het veertiende lustrum. De militair, de jurist en de econoom die ons gisteren hun visie hebben gegeven op het vraagstuk, kwamen tot de conclusie, dat het Westen wel degelijk vele mogelijkheden geboden worden om de kans op het uitbreken van een gewapend conflict te verminderen, al weet dit Westen nooit hoever de Sovjet-Unie uiteindelijk zou willen gaan. Die mogelijkheden liggen op strategisch, op volkenrechtelijk en op economisch gebied, en zijn tot nog toe niet voldoende uitgebuit. In alle drie de redevoeringen mochten wij een toon van hoop en vertrouwen beluisteren en de totale indruk, die men van deze congresdag kreeg, was dat de toekomst van de mensheid niet zo zwart is als zij door velen tegendig wel wordt afgeschilderd. Een oorlog is niet onafwendbaar en hoe hachelijk de situatie ook moge zijn: er zou uit de huidige internationale crisis een betere wereld kunnen ontstaan.

Het zwaard en schild der NATO

Luitenant-generaal T. E. E. H. Mathon, die sinds enkele jaren directeur is van het Defensie Studie Centrum, ziet als eerste taak van het Westen het scheppen van een strategisch evenwicht, hetgeen uiteraard vooral zal moeten geschieden door de versterking van de sinds tien jaar bestaande Noord-Atlantische Verdragsorganisatie. De NATO maakt gebruik van „zwaard" en „schild" om zich te weer te stellen tegen de bedreiging vanuit het Oosten. Men moet er op rekenen dat de NATO nog gedurende heel lange tijd in staat van voortdurende paraatheid zal moeten blijven.

Tot „zwaard" en „schild" van de NATO behoren ook de atoomwapens, die wij weer kunnen onderscheiden in tactische en strategische atoomwapens. Wij moeten ons vertrouwd maken met de gedachte, dat men althans van de tactische A-wapens geen afstand meer zal doen. Op dit stuk is een „point of no return" bereikt. Het Westen probeert nu onder meer in besprekingen die te Genève worden gehouden, met de Sovjet-Unie tot overeenkomsten te komen betreffende het gebruik van de nucleaire wapens. maar bij deze onderhandelingen stuit men tot nog toe op grote moeilijkheden.

Generaal Mathon keerde zich in een scherp verweer tegen hen die ons zo haarfijn menen te kunnen voorspellen, wat de gevolgen zullen zijn van een toekomstige oorlog. De spreker hield zijn toehoorders voor wereldorde, die aanvaardbaar is zodat een oorlog het uiterste middel is om een politiek doel te bereiken. Men probeert de tegenstander weerloos te maken om hem vervolgens zijn eigen politieke wil op te leggen. Het doel is niet om het leven volstrekt te vernielen en te vernietigen.

De generaal achtte het in dit verband nuttig te wijzen op het feit, dat de Sovjets in een eventuele oorlog hun zwaarste kernbommen ongetwijfeld slechts zullen gebruiken tegen werkelijk belangrijke doelen, en hij achtte het daarom onwaarschijnlijk dat bijvoorbeeld Nederland door een of meer waterstofbommen zou worden getroffen. Er is geen enkele reden om te verwachten, dat Nederland in een eventuele oorlog geheel vernietigd zou worden, en het is dus wel degelijk belangrijk, dat men maatregelen neemt om de bevolking tegen de uitwerking van atoombommen te beschermen. Niemand heeft het recht om de mensen die zich bijvoorbeeld voor de B.B. inspannen te kleineren!

Uitbouw van Volkenrecht.

Prof. mr B. V. Röling, hoogleraar in het strafrecht en het internationaal recht aan de rijksuniversiteit te Groningen, hield zich bezig met de vraag hoe men de vrede zou kunnen bevorderen door de uitbouw van het volkenrecht. Hij constateerde een duidelijke ontoereikendheid van het recht. Dat het traditionele volkenrecht faalde ten aanzien van de vrede was indertijd de bittere ervaring van Europa, en dat het faalde ten aanzien van de welvaartsverzorging hebben Afrika en Azië op smartelijke wijze moeten ondervinden.

Op de lange duur is voorwaarde voor het handhaven van de wereldvrede: een constructief (positief) vredesrecht, als uitdrukking van een wel voor de oude blanke wereld, als voor de onlangs geemancipeerde Afro-Aziatische wereld. Naast dit constructieve vredesrecht is nodig het prohibitief (negatief) oorlogsrecht, als uitdrukking van de wereld-organisatie, die de vreedzame beslechting van geschillen kan waarborgen en die een oorlogsverbod kan afdwingen.

Maar we leven nu in een overgangstijd van ontoereikende rechtsorde. In deze overgangstijd speelt de NATO een beslissende rol. De „balance of terror" verhindert, dat een der partijen in koelen bloede ten oorlog trekt. De huidige situatie kan er slechts toe leiden, dat een plaatselijk conflict een derde wereldoorlog ontketent. (Als West-Duitsland niet zou kunnen aanzien dat een „Hongaarse opstand" in Oost-Duitsland door Moskou zou worden neergemaaid, zou dit onherroepelijk tot een wereldoorlog leiden. En er zijn meer van dit soort situaties denkbaar.)

Prof. dr. J. Tinbergen, oud-directeur van het Centraal Planbureau en hoogleraar aan de Nederlandse Economische Hogeschool, vroeg zich af, in hoeverre men kon bijdragen tot het voorkomen van een oorlog door het wegnemen van de economische tegenstellingen. Volgens hem is de economische zijde van de tegenstelling tussen de communistische en de niet-communistische landen niet zo onoverbrugbaar als men wel vaak dacht. De tegenstelling tussen de economische stelsels van de beide groepen wordt zijns inziens veelal overdreven. Hij wees in dit verband op de evolutie die er in de economische opvattingen in de Sovjet-Unie gedurende de laatste dertig jaar heeft plaats gehad.

Wegnemen van economische tegenstellingen.

Een veel grotere economische tegenstelling bestaat er tussen de ontwikkelde en de onderontwikkelde landen. Terwijl bijvoorbeeld in de Aziatische wereld het inkomen per hoofd van de bevolking gedurende de laatste vijftig jaar vrijwel gelijk is gebleven, is dit inkomen in Amerika en Europa sterk gestegen. Het Westen zou, volgens prof. Tinbergen, een zeer actieve politiek moeten voeren tegenover de onontwikkelde landen. Het Westen kan helpen door kapitaal-verstrekking (investering in materiele zin), maar ook door technische steun, onder meer door vakmensen op te leiden. (Investering in mensen.)

Het gemiddeld inkomen van de Indiërs is op dit ogenblik ongeveer 60 dollar per jaar. Het gemiddeld jaarlijks inkomen van de West-Europeaan is, volgens een recente statistiek, 700 dollar. Dit voorbeeld illustreert de enorme achterstand die de onontwikkelde gebieden nog hebben.

De toestand moet veranderen door een gemeenschappelijke inspanning van ontwikkelde en onontwikkelde landen. Men zou aan die 60 dollar van de Indiër om te beginnen eens één dollar moeten toevoegen. De Westelijke landen zouden, volgens prof. Tinbergen, een bijdrage moeten leveren ter grootte van 1 pct van hun nationale inkomen. Aangezien er in de ontwikkelde landen een jaarlijkse stijging van het inkomen te constateren valt van 4 pct is dit geen onredelijke eis, aldus de spreker.

Bij de hulpverlening zou men zijns inziens zo mogelijk met de Sovjet-Unie moeten samenwerken, en anders in een „Westelijke club".

Phoenix. — Bij Phoenix in Arizona is een tot bus verbouwde vrachtwagen tegen een boom gereden en in brand gevlogen. Van de ruim vijftig Mexikaanse landarbeiders kwamen er 16 om het leven en 32 werden zwaar gewond. De inzittenden konden niet uit de bus komen, omdat er maar één uitgang, aan de achterzijde. was. De politie zeide, dat de bestuurder klaarblijkelijk achter het stuur in slaap was gevallen.